

www.e-rara.ch

Homeri opera Graecolatina, quae quidem nunc extant omnia

Homerus

Basileae, anno 1582

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-664>

[Iliados Homērou hē d. rhapsodia = Iliadis Homeri IIII. compositio]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [\[Link\]](#)

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [\[Link\]](#)

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [\[Link\]](#)

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [\[Link\]](#)

οὐδ' ὅτι σε πρότερον λαοκτάμων & ἔβραταυῆς
 Ἐπλευρ' ἀρπάξας ἐν ποντοπόροις ἦναισι,
 Νήσω δ' ἔφ' κραιναῖν ἱμῖν ἴω φιλότιτι καὶ δυνῆ·
 Ὡς σὺ νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἴμβροσ' αἶρει.

Ἡ ῥα, ἢ ἀρχὴ λήχῃ & δι κινῶ, αἶμα δ' ἄπει' ἀνοίσις·
 τὸ μὲν ἀρ' εἰ φητοῖσι κατ' ἄνω γὰρ λήχαισι.

Ἀτρεΐδης δ' ἂν ἔμποδ' φοῖτα θρηϊ' ἰοιῶς,
 εἶπε ἰσαδρῦσειν ἀλῆξανδρον θεοσεδία.
 Ἄλλ' ὅτις διώατε φῶν κλειτῶν τ' ἐπιπέραυ
 Δᾶξαι ἀλῆξανδρον τὸτ' ἀρμυφίλω μενελάω.

οὐ μὲν γὰρ φιλότιτί γ' ἐκσῦδαυρ' ἔτις ἰδοίτο·
 ἴσον γὰρ σφιν πᾶσι π' ἀπύχθιτο κηρὶ μελέων.

τοῖσι ἣ καὶ μετ' ἑσπιν' ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμῖνων,

Κελευτὴ μου φῶδ' καὶ λαρ' ἄραυοι ἢ δ' ἐπίκεροι·

Νῆιν μὲν δὲ φαίνετ' ἀρμυφίλω μενελάω,

Υμᾶς δ' ἀργείω ἐλγίλω καὶ λητήμαδ' ἀμ' αὐτῆ

Ἐνδ' ὅτι, καὶ τιμῶ ἀποτινέμεν ἰώντι ἰοικη,

Ἡτι καὶ ἰασημένιοι μετ' ἀνδρῶποισι πῶλετῃ.

Ὡς ἔφατ' ἀφ' εἰδης, ἰδὴ δ' ἤνευρ' ἄλλοι ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Δ.

Ρεψωδίας ἑσπεύσεις.

Ε Δ Ο Ξ Ε τοῖς θεῖς τῶ ἱλίου ἀλώνα. διὸ ἀδλωᾶ μὲν μενελάω
 τεφρονδύνα ἐπὶ πανδάρω παρσησῦκασι, καὶ δὴ συγχευθῆ-
 των τ' ὄρκω, μαχάων μὲν ἰάτῃ μενελάω ἀγαμῖνων ἣ ἀπειδῶν,
 τῶ στρατιῶν παρορμᾶ εἰς τ' πώλεμον, συμβολῆς ἣ γρομελῆς, ποσ
 λοι ἑκατέρωθεν ἀναρωῦντῃ.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η Δ. ΡΑ-

ψωδία.

Δίλτα, διῶν ἀγορῆ, ὄρκων χύσις, ἀρεσ' ἀρχή.

Ἴ Δε θεοὶ παρ' ἑλπί ληδῆμενοι ὑγοροῦντο
 Χρυσῶ ἐν λαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πόντια ἤβη
 Νῆκταρ ἰωνοχέει· τοὶ δὲ χρυσῶσις διεπᾶσαι

Δειδῆχαι

Nec
 Nauti
 Infula
 Sicut
 Dis
 Hi qu
 Atr
 Scub
 Sed n
 Olfen
 Neg
 Aequ
 Inter
 Au
 Victo
 Vos a
 Redd
 Que
 Sic

V
 qu
 foderi
 sem ab
 multi v

L
 Nectar

Nec (*tum quidem*) quando te prius Lacedæmone ex amabili
 Nauigabam rapta in pontigradis nauibus,
 Insulaq; in Cranæ mistus sum amoreq; & lecto:
 Sicut te nunc amo, & me dulce desiderium capit.

Dixit & præbat in lectum ascendens: simul a. sequebatur
 Hi quidem in perforatis cubarunt lectis. (vxor:

Atrides autem per turbam vagabatur fere similis,
 Sicubi videret Alexandrum diuinum:
 Sed nullus poterat Troianorum inclytorumq; auxiliarium,
 Ostendere Alexandrum tunc bellicoso Menelao.

Neq; n. per amicitiam saltem abscondissent, si quis vidisset.
 Aequè enim ipsis omnibus odio erat atq; mors nigra.
 Inter eos autem locutus est Rex virorum Agamemnon:

Audite me Troiani & Dardani, & auxiliaries,
 Victoria quidem apparet bellicosi Menelai:
 Vos autem Argiuam Helenam, & opes cum ipsa
 Reddite, & multam pendite quæ decet,
 Quæ etiam inter futuros homines memoretur.

Sic dixit Atrides: approbant autem cæteri Achiui.

ILIADIS HOMERÏ, AVT IIII. COM-
 positionis Argumentum.

VISVM est Dijs, vt Ilium caperetur: quapropter Minerva
 quidem Menelaum iaculis peti a Pandaro fecit. Et sic violatis
 foederibus Machaon quidem medetur Menelao: Agamemnon au-
 tem abiens exercitum hortatur ad bellum. Congressu autem factio,
 multi verinq; trucidantur.

ILIADIS HOMERÏ IIII.
 compositio.

Deorum concio: foederum violatio. Martis initium.

Deo: ū
 concio.

II autem apud Iouem sedentes concionaban-
 tur (.i. consultabant.)

Aureo in pavemento: inter verò hos veneran-
 da Hebe

Nectar ministrabat: illi autem aureis poculis

h

Exci-

Δαδὲ χατ' ἀλλήλους, φάωμ πόλιρ εισορίνιθε·
 Αὐτίκ' ἵπερᾶτο κρονίδης ὄρεβ' ἰσθμῷ ἤρω,
 Κόρτομίους ἐπίεισι παραλήδ' ἰω ἀγορῶνιμ,

Δοιαὶ μὲν μὲν γὰρ ἀργυρῶν εἰσι θάουρ.
 Ἡρῆ τ' ἀργυρίη, καὶ ἀλακρομηνῆς ἀδ' ἰών·

Ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόφι καθύμνηται εισορίσσαι

Τόρπιδον τῷ δ' αὐτῆ φιλομμεδῶς ἀφροδίτη

Αἰὰ παρμύμβλωνε, καὶ αὐτὸ κῆρας ἀμύει·

Καὶ νῦν θρῆσάσθ' οἰόμενον βαυκίδαα.

Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν ἀρμύφιδος μὲν γὰρ·

Ἡμᾶς ἢ φρασίμωδ' ὅπως ἴσαι τάδε ἔργα·

Ἡ ῥ' αὐτίς πόλιμ τε λακίμ καὶ φύλοπιρ αὐτῶ
 Ορσόμεν, ἢ φιλότιμ' αἰετ' ἀμφοτέροισι βάλλωμεθ'·

Εἰ δ' αὐτίς τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἰδὺ γήϊοις,

Ἡ τε μὲν οἴκω ἴτο πόλις πειράμοι ἀνακτῶ,

Αὐτίς δ' ἀργείω ἰσθμῷ μὲν γὰρ ἀγοίσι.

Ὡς ἴφ' αὐτ' αἰ δ' ἰπύμωξω ἀδ' ἰωκίη τε καὶ ἤρω.

Πηλοία αἰγ' ἰδ' ἰω, λακίη ἢ φάωμ μὲν γὰρ ἰω.

Ἡτοι ἀθλωκίη ἀκίωρ ἰδ' ἰσθμῷ τε ἴπτι,

Σκυφομὲν δὲ παρ' ἰσθμῷ δὲ μιν ἀγρίῳ ἤρει·

Ἡρῆ δ' ἰσθμῷ ἰσθμῷ χόλον, ἀλλὰ προσνύδα,

Αἰνότεται κροκίη, πόλιρ τὸν μῦθον ἱσπῶ·

Ῥῆς ἰδίαις ἀκίωρ θάουρ πόλιρ, ἰδ' ἀτέλεισθ' ἰσθμῷ

ἰσθμῷ, ἰδ' ἰδίαις ἀκίωρ, λακίη τὸν τε πᾶσιμ.

Ἐρδ' ἀταρ ἦτοι πᾶσι τοῖς ἰπᾶνιμ βροὶ ἄλλοι.

Τὸν ἢ μὲν ἰσθμῷ πρὸς ἰσθμῷ νεφελήφριτα ἰσθμῷ,

Δαμμόνι, τὶ νῦν σε πειράμοι πειράμοι τε πᾶσι τοῖς

Τόσαι λακίη ἰσθμῷ, ἰδ' ἀσθμῷ καὶ μὲν γὰρ ἰσθμῷ

Πηλοία βασιλεύσασαι ἰσθμῷ πηλοία δρομῷ·

Εἰ ἢ σὺ γ' εἰσελθῶσα πόλις καὶ τέχνη μακρὰ,

Ὡμὸν βιβρόδοις πειράμοι πειράμοι τε πᾶσι τοῖς,

Ἀλλὰς τε φάωμ, τότε ἰσθμῷ χόλον θρῆσάσθ'.

Ἐρξον ὅπως ἰδίαις, μὴ τὸτό γε νῦν ἰσθμῷ ὅπισθ' ἰσθμῷ

Σοὶ καὶ ἰμοὶ μὲν ἰσθμῷ μετ' ἀμφοτέροισι γήϊοις.

Ἀλλο δὲ τοὶ ἰσθμῷ, σὺ δ' ἰσθμῷ πρὸς βάλλω σῆσιμ,

Ὅππότε κρῶ καὶ ἰσθμῷ μὲν γὰρ ἰσθμῷ ἰσθμῷ

Excipi
 Contin
 Morda
 Dua
 Iuno
 Sed en
 Obled
 Sempe
 Et num
 Sed vi
 Nos ar
 An a
 Excite
 Si ver
 Cert
 Rurfu
 Sic
 Propin
 Cert
 Irata I
 Iuno a
 Gr
 Quom
 Sudor
 Popul
 Fac:fe
 Ha
 Infelix
 Tantis
 Troia
 Vtin
 Crudu
 Ceter
 Fac qu
 Tibi
 Aliud
 Quan

Excipiebant sese mutuo, Troianorum ciuitatem aspicientes.
 Continuo conabatur Saturnides irritare Iunonem
 Mordacib. verbis, per collationem (v. *simulauer*) loquens:

Dux quidem Menelao adiutrices sunt dearum,
 Iunoq; Argiua, & auxiliatrix Minerua.

Sed enim ipsæ seorsum sedentes aspicientes
 Oblectantur: illi autem contrâ amans risum Venus
 Semper assistit, & ab ipso mortem depellit:

Et nunc conseruauit putantem (*se*) moriturum.
 Sed victoria iam quidem (*est*) bellicosi Menelai.

Nos autem consultemus quomodo erunt hæ res:
 An rursus bellumq; perniciosum & certamen graue
 Excitemus: vel amicitiam inter vtrosq; conciliemus.

Si verò æquè hoc omnibus gratum & iucundum accideret,
 Certè quidem habitaretur ciuitas Priami Regis:

Rursus autem Argiuam Helenam Menelaus abduceret.

Sic dixit: hæ. a. tacita fremuerunt Mineruaq; & Iuno:
 Propinquæ hæ sedebant: mala autem Troianis struebant,

Certè Minerua tacita erat neq; quicquam dixit,

Irata Ioui patii, ira autem ipsam grauis tenebat:

Iuno autem non continuit in pectore iram, sed allocuta est:

Grauisissime Saturnic, quale verbum dixisti?

Quomodo vis vanum reddere laborem, & imperfectum

Sudorem, quem sudauit labore? defatigati sunt mihi equi

Populum congreganti: Priamo mala, huiusq; filijs

Fac: sed nequaquam omnes comprobabimus Dij cæteri.

Hanc. a. valdè suspirans allocutus est nubicogus Iupiter.

Infelix, quid te Priamus Priamiq; filij

Tantis malis afficiunt, quod incessanter (v. *præproperè*) cu

Troia euertere benè-ædificatam urbem? (*pias*)

Vtinam verò tu ingressâ portas & muros longos,

Crudum comederes Priamum Priamiq; filios,

Cæterosq; Troianos: tunc demum iram curaueris.

Fac quomodo vis, ne hoc iurgium posthac

Tibi & mihi magna similtas inter vtrosq; sit.

Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus repose tuis,

Quando & ego promptus (*ero*) urbem excindere

*Iunone
 cum Ios
 ue rixâ.*

Τὴν ἰδέσθω ὄδῳ τοιο φίλοι αὐτῶν ἐπιγυγάσοι,
 Μή τι διαφρίβειν τὸν ἴκον χόλον, ἀλλὰ μ' εἶσαι
 Καὶ γὰρ ἰγῶ σοι δῶκα ἴκον ἀνιόντι γε θυμῷ.
 Αἰ γὰρ ἔπα' ἠέλιω τε καὶ ἔρανώ' ἀσφρόσφι
 Ναιετάσοι πόλιος ἰδιχθονίων αὐτῶν παρ,
 Τάων μοι πόρι νῆσι τίσκειτο ἴλι· ἰρή,
 Καὶ πρίαμ· ἠεὶ λαὸς ἰμμιλίω θριαμῶσι.
 Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐλομένο διατὸς ἴσσης,
 Λοιβῶς τε, νῆισσος τε, τὸ γὰρ λάχουλον γόρας ἡμᾶς.

Τὸν δ' ἠμέβει' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρ,
 Ἥτοι ἱμοὶ φῆς μὲν πολὺ φίλταται εἰσι πόλιος,
 Ἀργ· τισπάρτη τε, καὶ ἀνυράγα μινύλω'
 Τὰς διαπέρσαι, ἔταν τοι ἀπ' ἐχθονίαι πρὶ λῆσι·
 Τάων ἦτι ἰγῶ πρὸδ' ἴσσαι, ἔδ' ἐ μιν γαίρω.
 Εἴπῃ γὰρ φθονίω τε, καὶ ἔν' εἴω διαπέρσαι,
 Οὐκ ἀνώφ' φθονέσ' ἔπειν πολὺ φέρτρῶς ἴσι.
 Ἀλλὰ χρῆ καὶ ἴκον θυμῶναι πόνου ἔν' ἀτίεσσον.
 Καὶ γὰρ ἰγῶ δῖος εἰμι, γρ· δὲ μοι ἔνδρον ὄδου σοι

γρ. ἀγκυ
 Καὶ με προσβυτάτῳ τίμῳ λέρων· * ἀγκυλομήτης,
 λῆμιτις, Ἀμφότερον, γρ· ἦ τε, καὶ οὐνίκα * σὴ παρὰ νῆσις
 γρ. σοί.
 Κεκλημαῖ· σὺ ἢ πᾶσι μὲτ' ἀδανάτοισιν ἀνάσσεις.

Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτ' ἔπος εἴξε μιν ἀλλήλοισι,
 Σοὶ μὲν ἰγῶ, σὺ δ' ἱμοὶ ἄδ' ἔφ' ονται δῖοι ἄλλοι
 Ἀδανάτο· σὺ ἢ θάσασον ἀδλωλὴ ἰδιτάλαι
 Ἐλδᾶν ἔσ' φῶων καὶ ἀχαιῶν φίλοισιν αἰνῶ,
 Πειρᾶν δ' ὡς κερ φῶντ' ἔσθ' ἰνδ' αἴτας ἀχαιῶς

γρ. ἔπρ
 ἄμια
 Ἀρξῶσι πρὸτῶροι * ἔπρ ἔρμια ἀπλήσασθαι.
 Ὡς ἔφατ' ἔδ' ἀπίθσοι πατὴρ ἀνδρῶν τε δῖῶν τε.
 Αὐτῆν ἀδλωλῶν ἔπια πλῆροσφρα προσνύθια,
 Αἰψα μάλ' ἔσ' σφρατῶν ἰλθὲ μιστὰ φῶας ἢ ἀχαιῶς,
 Πειρᾶν δ' ὡς κερ τρῶντ' ἔσθ' ἰνδ' αἴτας ἀχαιῶς
 γρ. ἔπρ
 ἔρμια
 Ἀρξῶσι πρὸτῶροι * ἔπρ ἔρμια ἀπλήσασθαι.
 Ὡς εἰπῶν, ὡφῶσι παρ· μιν αἰγῶν ἀδλωλῶν
 Βῆ ἢ λικτ' ἐλύμπεοιο λιαρῶν ἀίεσσα.
 Οἶον δ' ἀσφρα ἦνι λέρων πᾶς ἀγκυλομήτιν,
 Ἡ νύτῃσι τίρας, ἦε σφρατῶν ἀνρὶ λαῶν,
 Λαμπρόν, τὸ δὲ τι πολλοὶ ἀπὸ σπινθῶντ' ἔφρα

Quam
 Ne int
 Eteni
 Que
 Habit
 Præ h
 Et Pri
 Non e
 Libati
 Hu
 Certè
 Argos
 Has d
 Has no
 Quam
 Nihil
 Sed op
 Nam
 Et me
 Dupli
 Vocor
 Sed ce
 Tibi q
 Inmo
 Ire in
 Conan
 Incipia
 Sic
 Protin
 Cite
 Nitere
 Incipia
 Sic
 Descen
 Quale
 Aut na
 Splen

Quam voluero, vbi tibi dilecti viri nati sunt,
 Ne interpellas meam iram, sed me sine (*scam excindere.*)
 Etenim ego tibi concessi volens, inuito tamen animo.
 Quæ enim sub sole & cælo stellifero
 Habitatantur ciuitates terrestrium hominum,
 Præ his à me animo honorabitur Troia sacra. 1
 Et Priamus & populus fortis Priami,
 Non enim mihi vnquam ara carebat conuiuio pari,
 Libatione nidoreq; hunc .n. sortiti sumus honorem nos.
 Huic verò respondit bouinis-oculis veneranda Iuno:
 Certè mihi tres quidem multò dilectissimæ sunt ciuitates,
 Argosq; Spartaq; & latiuia Mycena
 Has destrue quando tibi inuisæ fuerint in animo.
 Has non ego propugno neq; inuideo (*v. inuiso te.*)
 Quamuis enim inuideam, & non sinam destruere,
 Nihil proficio inuidens, quoniam multò potentior es:
 Sed oportet & meum efficere laborem non irritum.
 Nam & ego dea sum, genus autem mihi inde, vnde tibi.
 Et me maximè venerandam genuit Saturnus prudens,
 Dupliciter, genereq; & quòd tua coniunx
 Vocor: tu autem inter omnes immortales regnas.
 Sed cerrè quidem hæc condonabimus inuicem,
 Tibi quidem ego, tu autem mihi, insequentur. a. dij cæteri
 Immortales. tu autem ocius Mineruæ manda
 Ire in Troianorum & Achiuorum pugnam grauem:
 Conariq; vt Troiani gloriosos Achiuos
 Incipiant priores præter fœdera lædere.
 Sic dixit, neq; non paruit pater hominumq; deorumq;
 Protinus Mineruam verbis alatis allocutus est:
 Citò admodum ad exercitum vade ad Troianos & Achi
 Nitereq; vt Troiani gloriosos Achiuos (uos
 Incipiant priores præter fœdera lædere. *Minerua Pandarū adit ad fœd' ei' opera violādū.*
 Sic fatus instigauit antea promptam Mineruam:
 Descendit verò ab Olympi summitatibus delapsa.
 Qualem autem stellam misit Saturni filius sagacis,
 Aut nautis portentum vel exercitui lato populorum,
 Splendidam, ex ea autem multæ scintillæ emittuntur:

Τῷ ἐνῷ ἡῖσιν ἄνι χέουα παλλὰς ἀλλῶν,
 Καδ' ἴδορ' ἐν μέσσοι. δάμβῃ δ' ἔχρη εἰσερόντας
 Τρώας δ' ἵπποδάμοιο καὶ ἐυνήμιδας ἀχαιῶς.
 Ωλε δέ τις ἐπίσκησεν ἰδῶν ἐν πλησίον ἄλλον,
 Ἥρ' αὐτίς πόλιμός τε κινήσῃ καὶ φύλοπις αἰὲν
 ἔσονται, ἢ φιλοπότης μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
 Ζῶνς, δεσφ' αὐθρόπων ταμίης πολεμίοιο τίτυκται.
 Ως ἀφ' αὐτῆς ἐπίσκησεν ἀχαιῶν τε φῶων τε.
 Ἡ δ' ἀνδρῶν ἰσὺν φῶων ἰατρίδ' ἴδασι δ' ἔμιλον
 Λαοδόκῳ ἀντιπρόσιδῃ κρατὸρ' ἢ αἰχμητῆ,
 Πάρι δ' αὖτε ἀντίδιον δ' ἰσημελὴν ἐπέφρασε.
 Ἐὐρὺ λυκάον' ἔχον ἀμύμονά τε κρατὸρὸν τε
 Ἔσαοτ' ἀμφὶ δέ μιν κρατὸρ' αἰετὶ σίχθ' ἄσπιτάμῃ.
 Λαῶν δ' οἱ ἔποντο ἀπ' αἰσῆσσι βόαντες.
 Ἀχχὲ δ' ἰσημελὴν ἐπὶ πηλοῦσιν προσκύδα,
 Ἡβὰ νύ μοι τι τίθειο λυκάον' ἢ δαιφροῦς.
 Τλαῖς κερμενίδῳ ἰδιπρόσιδῳ ταχὺ ἴον,
 Πᾶσι δέ κ' ἰσὺν φῶων χέουα καὶ κῦδ' ἄροιο,
 Ἐκ πάντων ἢ μάλιστ' ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 Τῷ κεν δὴ πᾶμπρωτὰ παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροις,
 Αἰετὸν ἰδὴ μενέλαον ἀρήϊον ἀφ' ἑῖς ἔχον
 Σὺ βέλιδ' ἀμυδρότα, πρῶτος ἰδιπρόσιδ' ἀλεγεινῆς.
 Ἀλλ' ἄγ' οἷσ' ἀσσορ μενέλαον κλυταλίμοιο.
 Εὐχέο δ' ἀπόλλωνι λυκηγενοῖ κλυτοτόξῳ
 Ἀρτῶν προτογένῳν βέξην ἰλειπλῆ ἰκατόμβῳ,
 Οἶνα δέ νοστήσας ἰδρῆς εἰς ἄστυ φαίης.
 Ως φάτ' ἀδελφεῖν. τῷ ἢ φροῖσας ἀφροῖσι πᾶσιν.
 Αὐτίκ' ἰσὺν φῶων δέξασθαι (ἰξῆας αἰγῆς
 Ἀγρίῳ, ἐν βᾶσσι αὐτὸς ἔπεισεν ἄροιο τυχῆσας,
 Πέφρασεν ἰσβαίνοντα δειδιμηλῆσιν ἢ προδοκῆσι,
 Βιβλίκεϊ πρὸς σῆδ' ἢ δ' ὑπὲρ ἑμπίσει πᾶσι φῶν.
 Τῷ κέρα ἰσβαλῆος ἰσβαλῆος ἀδελφῶν πεφύκει.
 Καὶ τὰ μενέλαος κερμασῆος ἢ ἔραρε τέκτων,
 Πᾶσι δ' ἰσβαλῆος, χρυσίῳ ἐπιθῆκε ἰσβαλῆος.
 Καὶ τὸ μενέλαος ἰσβαλῆος τῶν ἀδελφῶν, πᾶσι φῶν.
 Ἀγκυλίνας* πρὸσθεν ἢ * σῆμα χέουα ἰσβαλῆος ἰσβαλῆος,
 Μὴ πρὸν ἀντιφάσας ἀρήϊο ἢ δέ μενέλαος

31. σά.
 κίαι

31.

Huic
 Defili
 Troia
 Sic ve
 Vel
 Erit v
 Iupite
 Sic
 Hec. a
 Laodoc
 Panda
 Inueni
 Stante
 Popul
 Propet
 No
 Auden
 Ab om
 Ex om
 Ab eo
 Si vide
 Tuo te
 Sed ag
 Voue.
 Agnor
 P(bi) d
 Sic
 Statim
 Agrest
 E rufe
 Percuss
 Cuius
 Et illa
 Totum
 Et hunc
 Inclin
 Ne priv

Huic similis delapsa est in terram Pallas Minerua,
Desiliit autem in medium, stupor autem tenebat aspiciētes
Troianosq; equitandi peritos & benè-ocreatos Achiuos.
Sic verò aliquis dicebat intuitus proximū alium,

Vel rursus bellumq; malum & pugna grauis
Erit: vel amicitiam inter vtrosq; statuit
Iupiter, qui hominum gubernator belli existit.

Sic vtq; aliquis dicebat Achiuorumq; Troianorumq;:
Hęc.a.viro similis Troianorum ingressā est multitudinem,
Laodoco Antenoridae forti bellatori,
Pandarum deo similem quærens sicubi inueniret.
Inuenit Lycaonis filium inculpabilem fortemq;
Stantem: circa autem ipsum fortes acies scutigèrorum
Populorum, qui ipsum secuti fuerant ab Aesepi fluentis.
Propè autem itans verbis alatis allocuta est:

Nōne mihi quid pareres Lycaonis fili bellicosè?
Auderēsne Menelao immittere velocem sagittam?
Ab omnibus vtq; Troianis gratiam & gloriā referres:
Ex omnibus autem maxime ab Alexandro Rege:
Ab eo sanè in primis splendida dona ferres,
Si viderit Menelaum bellicosum Atrei filium,
Tuo telo domitum, Pyram conscendentem tristem.
Sed age sagitta-petè Menelaum illustrem:
Voue.a.Apollini in Lycia-nato, sagittandi-arte- celebri
Agnorum primogenitorū sacrificaturū in clytā hecatōben,
P^{bi}) domum reuersus fueris sacræ in ciuitatē Zeliæ.

Sic dixit Minerua: huic.a.animū dementi persuasit.
Statim eduxit arcum perpolitum (saltatricis capræ
Agrestis, quam quondā ipse sub pectore assequutus
E rupe exeuntem excipiens in insidijs
Percusserat in pectus, hæc.a.fupina cecidit in petram,
Cuius cornua ex capite sexdecim-palmarum-nata-erant.
Et illa quidem elaborans arcuarius aptauit faber:
Totum.a.cū leuigasset, auream imposuit cuspidem)
Et hunc quidem scitè deposuit, cū tetendisset, ad terram
Inclinans: autè autem scuta tenebant strenui focij,
Ne prius consurgerent bellicosi filij Achiuorum,

Pandar
Menela
um per
fidè vult
nerat.

Γρίμ βλήσθαι μέγιστον ἀρήϊον, ἀρχὸν ἀχαιῶν,
 Ἄνταρ δ' οὐλα παῖμα φαρ' ἴφης· ἴμ δ' ἔλετ' ἰόν
 Ἀβλύτα, π' ἄβρογτα, μελαιναῶν ἔριμ' ἰδωάων·
 Αἰψα δ' ἔπι ναυρί κατιπίσσει πιπρὸν διτόν,
 Εὐχέτο δ' ἀπόλλωνι λυκηγεῖ κλυσιτέσσω
 Ἀρρῶν πρωτογέννην ρίξερν κλειπὴν ἱατιάμβλω,
 Οἴκασι νοσήσας ἰφθῆς εἰς ἄστυ βλάσας·
 Ἐλλε δ' ἑμὲ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νόυρα βέει.
 Νουρὴν μὲν μάσω πείλασσο, τέσσω ἧ σίδηρον.
 Ἄνταρ ἵπειδή νυκτοτόριε μήγα τίξον ἴτανε,
 Λιγξεί βίος, ναυρή ἧ μίγ' ἰαχρῶν, ἄλτο δ' ἰσθός
 Οξυβυλιε, μαδ' ὄμιλον ἔπιπιδάει μεγαίνοιν.
 Οὐδ' εἰ σίδωρ μέγισται δειοί μάκαρθε κλάδουτο
 Ἀθάνατοι, πρῶτη ἧ δίδος θυγάτηρ ἀγκυλαίη,
 Ἥτοι πρῶδον τῆσσα, βέλθ' ἔχραυκὸς ἄμυνσο.
 Ἥδ' εἰ τίσοι μὲν ἰφρῆσο ἀπὸ χροδὸς ὡς ὅτι μήτηρ
 Παιδὸς ἔργει μῆσιν, ὅδ' ὕδρ' ἰλιξάτα ὕπνω.
 Αὐτὴ δ' αὐτ' ἰδουσο ὅδε σωτήρθ' ὀχῆδθ.
 Χρύσεισι σιῶχοι, καὶ διωλίθ' ἰύτετο δώρηξ.
 Ἐν δ' ἔπειτα σωτήρι ἀρηότι πιπρὸς διτόσι.
 Λιά μὲν ἀρ' ἰωτήρθ' ἰλήλατο θεοῦ ἀδίοιο,
 Καὶ διὰ δώρηθ' ὀπλοδαιδάλες ἠρήρεσο,
 Μίφης δ' ἰω ἰφρα ἰρῶμα χροδὸς, ἔρηθ' ἀπόντων,
 Ἥ οἱ πλεῖστον ἰρῶτο, διὰ πρῶ ἧ εἰσατο καὶ δι·
 Ἀκρίτατον δ' ἀρ' ἰσθός ἰπέγραψε χροά φωτός·
 Αὐτίκα δ' ἰρῆσο αἶμα μελανεφίε θ' ὀπειλῆς.
 Ὡς δ' ὅτι τις τ' ἰλέφρωτα γινῶ φοῖνιμι μιλῶν
 Μυθόνις, ἦν κῆρα, πρῶτον ἰμεγαί ἰππων.
 Κῆται δ' ἑρ' ἰπλάμω, πρῶτθ' ἑρ' ἰμυ ἠρήσαντο
 ἰππῶθ' ἰφρῆσο, βροσῶν ἧ κῆται ἀγαλμα,
 Ἀμφοτέρω, κῶσθ' ἰππῶ, ἰλατήρι τε λῶδθ·
 Τοῖοι τοῖ μὲν κλαί μείδῶν αἶματι μῆροῖ
 Εὐφρῶθ' ἰνῶμαί τε ἠδ' ἰσφρα κῆλ' ἰταρῆ ἰρῶθ.
 Ρίγνοσο δ' ἀρ' ἰπτατα ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Ὡς ἰσθῶ μελῶν αἶμα παρ' ἰρῆσο θ' ὀπειλῆς·
 Ρίγνοσο ἧ καὶ αὐτός ἀρηίφθθ' ἰμεγαίθθ·
 Ὡς δ' ἰσθῶ νῶρῶν τε καὶ ἰρῶσ ἰνῶσ ἰνῶσ,

Αψορρόμ

Quam
 Sed hi
 Nouar
 Statim
 Suppl
 Agnon
 Vbi)
 Traxit
 Neru
 Sed po
 Stridit
 Acutu
 Neq;
 Immo
 Qua
 Hac v
 A filio
 Ipsa au
 Aurea
 Cecidit
 Perq;
 Et per
 Et per
 Qua
 Summ
 Statim
 Velut
 Maor
 Iacet a
 Equit
 Vitum
 Talia
 Solidi
 Horru
 Postq
 Horru
 Postq

Quam percussus esset Menelaus bellicosus, dux Achiuorū.
 Sed hic detrahebat operculum pharetræ, eximebatq; sagittā
 Nouam, pennatam grauium fundamentum dolorum.
 Statim autem in neruum aptabat acerbam sagittam.
 Supplicabat. a. Apol. in Lycia nato, in clyto-iaculatori
 Agnorum primogenitorū se sacrificaturū clarā hecatū bem,
Vbi) domum reuersus esset sacræ in vrbe Zeliæ. (uinos
 Traxit aut vna crenam sagittæ apprehendens & neruos bo-
 Neruum quidē mammæ appropinquauit: arcui. a. ferrum.
 Sed postquam in orbem curuatum magnū arcum tetendit,
 Stridit arcus, neruus autem valdè sonuit, salitq; telum
 Acutum (*v. celeriter emissum*) in turbam aduolare cupiens.
 Neq; tui Menelae Dij beati obliuiscabantur
 Immortales, prima autem Iouis filia prædatrix,
 Quæ ante Itans, sagittam mortiferam arcebat,
 Hæc v. tantum quidem inhibuit à corpore, vt cum mater
 A filio arcet muscam, quando dulci sopitus est somno.
 Ipsa autem rursus direxit, vbi baltei fibulæ
 Aureæ continebant (*thoracē*) & duplex occurrebat thorax
 Cecidit. a. in balteum aptatū (*scorperi*) pestifera sagitta,
 Perq; balteum adacta est affabrē factum,
 Et per thoracem valdè pulchrum transacta est, (telorū.
 Et per laminam quam portabat tutamen corporis, septum
 Quæ ipsum plurimum iuuit: penetrauit. a. etiam per hanc.
 Summam verò sagitta perstrinxit cutem viri.
 Statim autem fluxit sanguis ater ex vulnere.
 Veluti quando aliqua ebur mulier purpura tinxerit
 Mæonia vel ex-Caira maxillare (*ornamentum*) vt sit equo
 Iacet aut in thalamo, multiq; ipsum optarunt (rum.
 Equites gestare: Regi autem repositum est ornamentum,
 Vtrunq; ornatus equo aurigæq; decus:
 Talia tibi Menelae fœdata erant sanguine fœmora
 Solida furæq; & tali pulchri ima-parte (*pedis.*)
 Horruit autem deinde Rex virorum Agamemnon,
 Postquam vidit atrum sanguinem defluentem ex vulnere.
 Horruit autem & ipse bellicosus Menelaus:
 Postquam. a. vidit neruumq; & cuspides extrat existentes,

Αψορρόν οι θυμὸς σφί σθένισιν ἀγέρδω·
 Τοῖς ἢ βαρυσφάχων μετῆφ κρείων ἀγαμίνων,
 Χειρὸς ἔχων μεθέλαρον ἰπιτοφάχοντος δ' ἰταῖροι,
 Φίλι κασιγνήτε, θεοῦ ἴστω τῷ τοι ἔρκει ἴταμεν,
 Οἶον προσήσας πρὸ ἀχαιῶν φρωσί μάχεσθαι·
 Ως σ' ἔβαλον φῶδθ', ἑσάδ' ἔρκεια πεισά πάτισσιν,
 Οὐ μὲν πως ἄλιον πείλει ἔρκειον, αἰμά τε ἀρνῶν,
 Σπονδαί τ' ἀέρπτοι, καὶ δεξιά ἢς ἰπίπιθεον·
 Εἶπθ' ἄρ' τι καὶ αὐτῖν' ὀλύμπιου· ἐν ἰτέλεισφιν,
 Ἐν τι καὶ ἰψὶ τιλῶ, σὺν τι μεγάλω ἀπέτισσαν·
 Σὺν σφῆσι κερφαῖσι, γυωαίφι τι καὶ τεύχεσσιν.
 Ἐὺ ἀρ' ἴγω τόδε εἶδα ἑσάδ' ἀφρῶα καὶ ἑσάδ' ἄνυμον,
 Ἐσεται ἕμπερ ὅταν ποτ' ἰδῶν ἴλι· ἴρην,
 Καὶ πρίκμου, καὶ λαὸς ἰυμμελίω πρισμοιο,
 Ζῶντος δὲ σφιν προσιδύς, ἰψίφιν, αἰθερὶ νοῶν,
 Αὐτὸς ἰδῶσά σφιν ἔρκειον ἰγίδια πᾶσι,
 Τῆς δ' ἀπάτης νετῶν· τὰ μὲν ἑσάδ' ἰσάσθαι ἐν ἀπέτισφιν·
 Ἀλλὰ μὲν αἰνὸν ἀχρ' σέδφιν ἑσεται ἢ μεθέλας,
 Αἶκι δαύης, καὶ μήτραν ἀναπλήσης βίωσι·
 Καὶ καὶ ἰλίχισφιν· πωλυδίφιν ἀργφιν· ἰκοίμω·
 Αὐτίνα γδ μνήσονται ἀχαιῶν παρ' ἴδω· αἶντος,
 Καθ' ἑσφιν ὀχρεῶν πεισῶν καὶ φρωσί λίκουμω.
 Ἀργεῖον ἰσφίλω σίο δ' ὄσφιν· πύσει ἀφρῶα
 Κεμελὸς σφ' ἰσφίλω, ἀτελοσφίτω ἰδῶ ἔργω·
 Καὶ κί τις ὄσφ' ἔρκει φῶων ἰσφίλω ἰσφίλων,
 Τύμβω ἰσφίλων κερφαῖς ἰσφίλων,
 Αἰδ' ὅτως ἐπὶ πᾶσι χέλοφιν τιλῶσι ἀγαμίνων,
 Ως καὶ νῦν ἄλιον σφρατὸν ἰσφίλων σφ' ἰσφίλων·
 Καὶ ἀφρῶα σφῆν δὲ φιλῶ ὅτε παρ' ἴδω γάσιν,
 Σὺν ἑσφίλων νησὶ λητῶν ἀγαδὸν μεθέλαρον·
 Ως ποτὶ τις ἔρκει, τότε μοι χεῖνοι δῦρσιν χέδω.
 Τῶν δ' ἑσφίλων προσίφιν φανθὸς μεθέλας,
 Ἐσφίλων, μηδὲ τι πω λησάσθαι χεῖρ ἀχαιῶν·
 Οὐκ ἐφ' αἰσφίλων πᾶσι βιλῶ, ἀλλὰ παρ' ἴδω
 Εἰσφίλωντος βισφίλωντος πωλυδίφιν, ἢ δ' ἰσφίλωντος
 Ζῶμῶ τε καὶ ἰσφίλων τῶν χαλκῶσθ' ἰσφίλων ἀνδρῶσθ'·
 Τῶν δ' ἀφρῶα βιλῶσθ' προσίφιν κρείων ἀγαμίνων,

77. 710-
 83

Iterum
 Inter
 Manu
 Ch
 Solum
 Sic te
 At nu
 Liban
 Tame
 T am
 Cum
 Bene.
 Erit d
 Et Pri
 Iupite
 Ipse in
 Ob ha
 Sed m
 Si mo
 Et rec
 Statim
 Glori
 Argie
 Iacen
 Et' alio
 Sepul
 Vtina
 Sicut
 Et iam
 Cum
 Sic alio
 Hu
 Conf
 Non i
 Tutat
 Loric
 Hu

Icerum & animus in pectora reuocatus est.

Inter hos. a. grauius suspirans locutus est Rex Agamemnon, *Agamē nonis ves*

Manu tenens Menelaum: ingemiscebant autem socij: *ba ad*

Chare frater *(in)* mortem certe tibi foedera feriebam, *Menelaum vult*

Solum profituens pro Achiuis cum Troianis pugnare: *neratum*

Sic te percusserunt Troiani, & foedera fida conculcarunt.

At nullo modo irritum est iuramentum, sanguisq; agnorū,

Libaminaq; mero-facta & dextra quibus fidebamus.

Tametsi enim statim Olympius *(rem)* non perfecit,

Tamen etiam serò perficiet: & magno luent

Cum proprijs capitibus, vxoribusq; & filijs.

Bene. n. ego hoc scio in mente & in animo:

Erit dies cum aliquando peribit Ilium sacrum,

Et Priamus, & populus bellicosi Priami:

Iupiter. a. ipsis Saturnius, sublimis *(in)* æthere habitans,

Ipse incutiet nigrantem ægida omnibus,

Ob hanc fraudem iratus. Hæc quidem erunt non irrita.

Sed mihi grauis dolor tui *(ausa)* erit, ô Menelae,

Si morians, & fatum adimpleueris vitæ,

Et redarguendus siticulosum *(v. desiderabile)* Argos petam.

Statim. n. recordabuntur Achiui patriæ terræ:

Gloriam verò Priamo & Troianis relinquemus

Argiuam Helenam, tua autem ossa putrefaciet terra,

Iacentis in Troia imperfecto in opere.

Et aliquis sic dixerit Troianorum superborum

Sepulchro insultans Menelai gloriosi:

Vtinam sic in omnibus iram perficiat Agamemnon,

Sicut & nunc incassum exercitum duxit huc Achiuorum;

Et iam abiit domum, dilectam in patriam terram,

Cum vacuis nauibus relinquens bonum Menelaum.

Sic aliquando quis dixerit: tunc mihi dehiscat lata terra.

Hunc verò confirmans allocutus est flauus Menelaus:

Confide nequid dū terrefacias populum Achiuorum,

Non in lethali *(loco)* acuta fixa est sagitta, sed ante

Tutatus est *(me)* balteus varius, & subter

Loricæq; & lamina, quam fabri ærarij fecerunt viri.

Hunc aut respondens affatus est rex Agamemnon,

Αἰ γὰρ δὴ ἔτος ἄν φίλῳ ὦ μνηστῆαι·
 Ἐλκῶ δ' ἰκτὴρ ἰδιμάσσεται, ἢ δ' ἰδιθῆσα
 φάρμαχ' ἄκρη πύσσουσι μιγανάνου δολιχάων.
 Ἡ, ἤχι ταλθύβιου θάερ λύρυνκα προσύδαι,
 Ταλθύβι, ἔτι τάχιστα μαχάονα δούρο κλέισαον
 φῶτ', ἀσκληπιῷ ὕον ἀμύμονῳ ἰκτὴρῶ,
 Ὀφρα ἰδῆς μνηστῆων ἀρήϊον ἀρχὸν ἀχαιῶν,
 Ὀν τις δις δύσασε ἔβαλσε, τόξων ἐν εἰδῶς,
 Τρώων ἢ λυκίων τῷ μὲν κλέῳ, ἄμμι ἢ πρῶδῳ.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθοσεν ἀκῆσας,
 Βῦ δ' ἰσθῆαι κατὰ λαῶν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Παπταίνωρ ἤρωα μαχάονα τὸν δ' ἐθύσσε
 Ἐσαῖτ', ἀμφὶ δὲ μιν κρατῆραὶ σίχθη ἀσπισάων
 Λαῶν, οἷοι ἴκοντο τρίπυξ ἐξ ἱπποβάτειο.
 Ἀγχι δ' ἰσάμην ἔπειτα πηδύροστα προσύδαι,
 Ὀρσ' ἀσκληπιῷ, ἠαυτῆς ἰσείων ἀγαμήμεννῳ,
 Ὀφρα ἰδῆς μνηστῆων ἀρήϊον ἀρήϊῳ ὕον,
 Ὀν τις δις δύσασε ἔβαλσε, τόξων ἐν εἰδῶς,
 Τρώων ἢ λυκίων τῷ μὲν κλέῳ, ἄμμι ἢ πρῶδῳ.
 Ὡς φάτο τῷ δ' ἄρα θυμὸν γῆϊ σῆθεσιν ἔειπε.
 Βαῦ δ' ἰσθῆαι κούρ' ἔμπερον ἀνὰ στρατὴρ διρῶν ἀχαιῶν·
 Ἀλλ' ὅτι δὴρ ἴπασιν ὅδι ξανθὸς μνηστῆαῶ
 Βηλήμην ἔω, πρὶ δ' αὐτὴρ ἀγνηγῆραδ' ἔασσι ἀεισι
 Κυκλώσ', δ δ' ἐθ' ἔμνασσοι παρὶ στατο ἰσίδει φῆς.
 Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρῳ ἀρῆροτῶ ἔλησε ἰΐσῶν
 Τῷ δ' ἰβελκομένω, πάλιν ἄγρη ἔξελθε δεινοί
 Λῦσι δὲ οἱ ζωστήρα πᾶσι κέρον, ἢ δ' ἰσθῆαι δε
 Ζῆμῆτι κρῆ μίφρω τίνυ χαλκῆσθ' κᾶμρον ἀνδρῶσθ.
 Αὐτὰρ ἰσθῆαι ἰσθῆαι ἰσθῆαι ἰσθῆαι ἰσθῆαι
 Αἴμ' ἐμνηστῆσας, ἰσθῆαι ἰσθῆαι φάρμακον εἰδῶς
 Πᾶσι νει, τὰ οἱ ποτὶ παρὶ φίλα φρονέων πᾶσι χεῖρων.
 Ὀφρα τοὶ ἀμφικρῆσῶντο βολῶ ἀγαθὸν μνηστῆων,
 Τέφρα δ' ἰσθῆαι φῶν σίχθη ἠλυδρῶ ἀσπισάων
 Οἱ δ' αὐτίκα κατὰ τῶν χεῖρῶν, μνήσασθ' ἢ χαρμῆν.
 Ἐνθ' ἐκ ἀν βρῆσθῆαι ἰσθῆαι ἀγαμήμενονα δειν,
 Οὐδὲ κατὰ πῶσανοντ', ἔδδ' ἐκ ἰσθῆαισθῆαι μᾶχῆσθῆαι
 Ἀλλὰ μᾶλλον σπᾶσι δούρα μᾶχῆσθῆαι ἰσθῆαι δεινῶσθῆαι.

Vtinam
 Vulnus
 Medic
 Di
 Talthy
 Virum
 Vt vid
 Quem
 Troian
 Sic
 Incede
 Perueh
 Stante
 Popul
 Propē
 Pro
 Vt vid
 Quem
 Troian
 Sic
 Perrex
 Sed qu
 Vulne
 Vndiq
 Statim
 Ea dur
 Soluit
 Lorica
 Sed po
 Sangu
 Insuper
 Dur
 Interin
 Hi. a. r
 Tunc
 Neq
 Sed va

Vtinam autem sic esset, dilecte ô Menelaë,
Vulnus autem medicus contrectabit, & adhibebit
Medicamenta, quæ liberent (*te*) à nigris doloribus.

Dixit & Talhybium diuinum præconem alloquitus est: *Agamē*
Talhybi, quam citissimè Machaonem huc accerise *nō Ma-*
Virum, Aesculapij filium optimi medici, *chaonē*
Ut videat Menelaum bellicosum ducem Achiuorum, *iubet acō*
Quem aliquis sagittans vulnerauit iaculandi benè peritus *cersis.*
Troianorum vel Lyciorū: huic quidem gloria, nobis. v. luctus

Sic dixit: neq; ei præco immorigerus fuit audiens,
Incedebat. a. vt iret per populum Achiuorum loricatorum.
Peruestigans oculis heroa Machaonem. hunc. a. cognouit
Stantem: circum autem ipsum fortes acies scutigerorum
Populorum, qui ipsum secuti sunt Trice ex equorū- altrice.
Propè autem stans verba velocia allocutus est:

Propera Aesculapiade, vocat rex Agamemnon,
Ut videas Menelaum bellicosum Atrei filium,
Quem aliquis sagittans vulnerauit iaculandi benè peritus
Troianorum vel Lyciorum, illi quidè gloria, nobis. a. luctus.

Sic dixit: huic. a. animum in pectoribus commouit. *Machaō*
Perrexerunt. a. ire per turbam ad exercitū latū Achiuorum. *Menela*
Sed quando venerunt vbi flauus Menelaus *um cus*
Vulneratus erat, circū. v. ipsum congregati erant quiq; opti *(mi*
Vndiq;: hic autè inter medios stabat diuinus uir, *ra.*
Statim ex balteo bene aptato traxit sagittam.

Ea dum- extraheretur, retrorsum fracti sunt acuti anguli- *cu-*
Soluit autè ipsi balteum varium, & subter *(spidis.*
Loricamq; & laminam, quam fabri æriarij fecerunt viri.

Sed postquam vidit vulnus vbi incidit amara sagitta,
Sanguinem exugens, lenia medicamenta peritus (*ron.*
Inspergebat: q̄ suo quondā patri diligens (*cum*) dedit Chi

Dum hi occupati- erant- circa in- bello strenuū Menelaū,
Interim Troianorum turmæ superuenerunt scutigerorum:
Hi. a. rursus arma induerunt, & animum- conuerterunt ad pu
Tunc non dormitantem vidissēs Agamemnona diuū (*gnā:*
Neq; trepidantem, neq; detrectantem pugnare,
Sed valdè properantem pugnam in gloriosam:

Equos

Ἰππευ μὲν γὰρ ἴασι καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 (καὶ τὸς μὲν δὲράπων ἀπάνουδ' ἔχει φουδύοντας
 Εὐρυμήδων, ἦδ' ἠολιμαῖς περὰ δ' ἰαοῦ.
 Τῶ μάλα πόλλ' ἰαίτιλλε πορὶς χεῖλε, ὅππότε καὶ μιν
 ἴγα λάβη κάματ' ὀπίσθας διακοιρανίσοντα)
 Αὐτὰρ ὁ πειθεὶς ἰδὼν ἐπιπυλάτο σίχας ἀνδρῶν
 καὶ β' οὐδ' μὲν σπιδόντας ἰδοὶ δαναῶν ταχυπόλων
 Τὸς μάλα θαρσύνουσι παρὶς ἄλκῃ ἰπύσιον,

77. πβ
 ἴρμια

Ἀργῶι, μῦθον τι μεδίετι δέσσει ἄλκῃ.
 οὐ γὰρ ἰδὼν ἴδουσαι πωτὴρ σάου ἰαεὶ ἀρωγῆς
 ἀλλ' οἴσθ' ἠρώτοι* ἴπ' ἴρμια δολιχόσκιον,
 Τῶν ἦτοι αὐτῶν τέσσαρα χεῖρα γυῖθε ἰδόντας
 ἡμῶς δ' αὐτ' ἀλόχευε τι φίλας καὶ νήπια τέσσαρα
 ἀφ' ὧν καὶ νήπιον, ἰπλὺν ποτὶ λείδρον ἴλωμεν.

οὐς τινὰς αὐ μεδιότας ἰδοὶ στωγῆς ποικίμοιο,
 Τὸς μάλα νεκρίουσι χαλκῶσι μιν ἰπύσιον,

Ἀργῶι ἰώμοροι, ἰλιγγέθε, δ' οὐ σβείθεις
 τίφθ' οὐτὰς ἔστυε τιθνητόθε, ἦντε νεβροί;
 αἴτ' ἰπὶ αὐτῶν ἰακμον πόλι' ὀπίσθας ἰδοῦσαι,
 ἔσθ' ἄσθ', δ' ἄσθ' ἀφ' αἰσφί φροῖσι γίγνεται ἀλκῆς.
 Ὡς ὑμᾶς ἔστυε τιθνητόθε, δ' ἄσθ' μάχεσθε
 ἡ μὲν τε φῶας χεῖρα ἰδόμεν, ἰνδάτε νύθε
 ἔρπυατ' οὐ πρῶτον ποικίλῃσιν ἐπιπύλατο δολιχόσκιον,
 ὄφρα ἰδῶν αὐτῶν ὑμῶν ἴπ' ἴρμια χεῖρα ἰπύσιον,

Ὡς β' ἴδουσαι ἰπύσιον ἐπιπυλάτο σίχας ἀνδρῶν
 ἠλθὶ δ' ἰδὼν κρήναισι, μῦθον ἀνα δαναῶν ἀνδρῶν
 οἱ δ' ἀμφ' ἰδομένησιν ἀφ' ὧν ἀφροῖσι γίγνεται ἀλκῆς.
 ἰδομένησιν μὲν, σφί προμάχοις σφί ἰπλ' ἄλκῃ.
 Μερῶν δ' ἀφ' αἰσφί φροῖσι γίγνεται ἀλκῆς.
 Τὸς ἴδων γάθουσιν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμίμων,
 Αὐτίκα δ' ἰδομένησιν ἀφ' ὧν ἀφροῖσι γίγνεται ἀλκῆς,

ἰδομένησιν ἰπύσιον ἐπιπυλάτο σίχας ἀνδρῶν
 ἡ μὲν σφί ποικίμοιο ἡ δ' ἀλλόθεν ἐπιπύλατο
 ἡ δ' σφί ἀφ' ὧν ἀφροῖσι γίγνεται ἀλκῆς
 Ἀργῶν οἱ ἀφ' ὧν ἀφροῖσι γίγνεται ἀλκῆς
 εἰπὼν γὰρ τ' ἀλλοὶ γι γαρνημόντων ἀφ' ὧν
 Δαναῶν πύλατο, σφί ἴπ' ἴρμια χεῖρα ἰπύσιον

Equos
 (Et hos
 Eurym
 Huic p
 In) m
 Sed hic
 Et quo
 Hos va
 Argi
 Non en
 Sed qu
 Horum
 Nos ve
 Abduc
 Quo
 Eos va
 Argiui,
 Curnan
 Qui po
 Stant, n
 Sic vos
 An exp
 Subduc
 Ut vide
 Sic is in
 Venit a
 Hi aute
 Idome
 Merion
 Hos au
 Stati
 Idom
 Tum in
 Tum e
 Argiuc
 Eth en
 Menfu

Equos etenim dimisit & currus decoros are,
 (Et hos quidem minister seorsum tenebat anhelantes:
 Eurymedon filius Ptolomæi Piraidæ.
 Huic plurimū mandauerat subsequi (se) si quando ipsū
 In) mēbris occuparet defatigatio per multos imperitantē.)
 Sed hic pedester existens obibat ordines virorum,
 Et quos quidē pperantes vidisset Danaorū celeres-equos
 Hos valdē hortabatur assistens verbis: (habentiū,

Argiui, ne quid remittatis de strenua fortitudine:
 Non enim mendacijs pater Iupiter erit auxiliator;
 Sed qui priores præter fœdera læserunt,
 Horum certē tenera corpora vultures vorabunt,
 Nōs verò rursus vxoresq; dilectas & infantes liberos
 Abducemus in nauibus, postquam vrbem ceperimus.

Agamē
 nō milit
 tes cobeg
 tatur.

Quos verò remittentes vidisset triste bellum,
 Eos valdē obiurgabat iracundis verbis,
 Argiui, iaculationi-destinati infames, non erubescitis?
 Curnam sic statis stupidi sicut hinnuli?
 Qui postquam fessi sunt (per) longum campum currentes,
 Stant, neq; aliquid ipsis in præcordijs est robur:
 Sic vos statis stupidi, neq; pugnatis.
 An expectatis Troianos propius accedere, vbi naues
 Subductæ sunt pulch. pup. habentes cani in littore maris,
 Vt videatis si vobis supra-teneat manum Saturnius?
 Sic is imperans obibat ordines virorum.

Agamē
 nō igno
 uos obe
 iurgat.

Venit autem ad Cretenses obiens per cateruam virorum;
 Hi autem circa Idomeneum bellicosum armabantur.
 Idomeneus. a. (erat) in prima-acie apro similis robore:
 Meriones autem ei extremas incitabat phalanges.
 Hos autem videns lætatus est rex virorum Agamemnon:
 Stetit enim Idomeneum allocutus est blandis (verbis:

Idomeneu, supra quidē te honoro Danaos celeres-equos
 Tūm in bello, tūm alio in opere,
 Tūm etiam in conuiuio quando vetustum ardens vinū ha-
 Argiurorum proceres in cratere misceant. (bentes
 Est enim alij comati Achiui
 Mensuratum bibunt, tūm autē plenum poculum semper

Agamē
 non Ido
 meneus
 alloqui
 ent.

Εσυχ' ὡς πρὸ ἡμοί, πείσειν ὅτι θυμὸς ἀνώγει.

Ἄλλ' ἄρσεν πώλεμέν δ'· οἶ⊕ παρ⊕ ἀχχοῦ ἄνα.

Τὸν δὲ αὐτὸς ἰδομένης κρητῶν ἀγέης ἀντίον ἦν Ἰάκ,

Ἀφρίδην, μάλα μὲν τοι ἔγωγ ὄριον⊕ ἔταίρ⊕

ἔασομαι ὡς το πρῶτον ἰάεισιν καὶ κατὰ δύσα·

Ἄλλ' ἄλλος ἔτρωε βαρκομομόνας ἀχχοῦ,

Ὀφρα τάχιστα μαχόμενδ'· ἔπαθ' σὺ γ' ὄριον ἔχουσα

Τρῶδ'· τίσιρ δ' αὐτὸ δάσασ⊕ καὶ κῆλε ὀπίσσω

ἔσιντ'· ἔπαθ' πρὸτ' ὄροι· * πρὸτ' ὄρνια ἀπλόσασιν.

Ὡς ἔφατ'· ἀφρίδης ἢ παρῶχτο γυθόσσω⊕ ἰών·

Ἥλθε δ' ἐπ' αἰάντασι λιῶν ἀνὰ δλαμὸν ἀνδρῶν·

Τῶ ἢ κορυαῖσιν ὡς, ἄμα ἢ νήφ⊕ ἔπειτο πεισῶν.

Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκεπύης ἰδὲν νήφ⊕ αἰπὸλ⊕ ἀνὴρ

Ἐρχόμενον κατὰ πόντον ἰδὲν βεφύροιο ἰούης,

Τῶ δὲ τ' ἀνδρῶν ἰόντι μιλάσασιν ἵπτε ἰώσα

φαίνετ' ἰδὲν ἰαῖα πόντον, ἀγχι δὲ τι λαίλαπα πειλῶν.

Ρίγησεν τε ἰδὲν ἰαῖα τε σπῆ⊕ ἤλασε μῦθα.

γρ. αἰῶν Τεῖαι αἰ· * αἰάντασιρ κρητῶν αἰσῶν

τεσι διο Δῆιον ὅτ' πώλεμον πωπιναι νίνωτο φάλαγγος

φρεῖων Κυαῖαι, σάντισιν τε καὶ ἔρχοι πεφειμῖαι.

αἰζ. Καὶ τὸς μὲν γήθησεν ἰδὲν κρείων ἀγαμέμνων,

καὶ σφιας φωνήσας ἔπαθ' πρὸτ' ὄρνια πρὸσπύδα,

Ἄϊων τ' ἀργείων ἠγύταρε χελιοχιτώνων.

Ἐφῶι μὲν (ὁ γδ' ἰαῖα) ὄφρωι μὲν ὅτι κελύσιν·

αὐτὸ γδ' μάλα λαδὲν ἀνώγειν ἰφι μάχεσθαι.

Ἄϊ γδ' ἰαῖα τε πᾶσιρ, καὶ ἀδελφῶν, καὶ ἀπολλων,

τοῖ⊕ πᾶσιρ θυμὸς σφῆι σθήσασιν γρήοιτο.

Τῶ κὲ τάχ' ἠμῶσει πόλις πριάμοιο ἀνακτ⊕,

Χέρσιν ὑφ' ἠμῆτερσιν ἀλδῶα τε πειρομένη τε.

Ὡς εἰπὼν, τὸς μὲν ἴπτε αὐτῶ, βῆ ἢ μετ' ἄλλος.

Ἐνδ' ἔγει νήσορ ἔτι τιμῆ, λιγῶ πωλιῶν ἀγορητίω,

Ὡς ἔταρσος σφιλόντα, καὶ ὄφρωντα μάχεσθαι.

Ἀμφὶ μέγαν πειλάγοντα, ἀλάστορά τε, χρομίον τε,

Ἀἰμονά τε ἰερέοντα, βιάντα τε πωιμῶνα λαδῶν·

Ἰαπῆας μὲν πρῶτα σὺν ἰπποισιν καὶ ἔχουσι·

Πεισῶ δ' ἀβόπιδεν σῆσεν πωλιῶν τε καὶ ἰαδῶν.

Ἐσιν⊕ ἰαῖα πωλιμοῖο· νανδῶ δ' ὅτ' μέγασον ἔλασεν,

Stat v

Sed c

Hi

Atrid

Ero, f

Sed a

Vt qu

Troia

Erunt

Sic

Venit

Hi au

Sicut

Venie

Illi au

Videt

Horru

Tales

Sæuun

Fufcæ

Et has

Et ipse

Aia

Vos q

Ipsi en

Vtinan

Talis

Sic cit

Manib

Sic

Tum i

Suos f

Circu

Hæmo

Equite

Pedit

Vallun

Stat vt mihi, vt-bibas quando animus iubeat.
Sed concita-te ad-bellum, qualis antea gloriabaris esse.

Hūc. v. Idomeneus Cretensium dux contrā allocutus est:
Atride, valde quidem tibi ego aptus (v. *gratus*) socius
Ero, sicut prius promisi & annui.

Sed alios hortare comatos Achiuos.

Vt quā primū pugnemus ; quoniam fœdera confuderūt
Troiani, quibus rursus mors & dolores in posterum
Erunt, quoniam priores præter fœdera læserunt.

Sic dixit: Atrides autem præteribat lætus corde.

Venit autem ad Aiaces iens per turbam virorum.

Hi autem armabantur: simul, v. himbus sequebatur peditū:

Sicut quando à specula vidit nimbū caprarius vir

Veniētem per mare à Zephyri flatu:

Illi autem procul existenti niger ut pix

Videtur, gradiens per mare, adducit. a. imbrem multum:

Horrutq; conspicatus (*eum*) subq; speluncā cōpulit oues:

Tales simul cum Aiacibus bellicosorum iuuenum

Sæuum in bellum densæ mouebantur phalanges

Fuscæ scutisq; , & lanceis horrentes.

Et hās quidem lætatus est conspicatus rex Agamemnon:

Et ipsos vōciferans verbis velocibus allocutus est:

Aiacēs Argiuorum duces ære-loricatorum,

Vos quidem (non enim conuenit) hortari non iubeo:

Ipsi enim valde populū iubetis fortiter pugnare.

Vtinam enim ō Iupiterq; pater & Minerua & Apollo,

Talis omnibus animus in pectoribus esset.

Sic citō caderet ciuitas Priami regis

Manibus sub nostris captāq; destructāq;.

Sic fatus, hos quidem reliquit illi: iuit autem ad alios.

Tum ille Nestorē inuenit argutū Pyliorū concionatorē,

Suos socios instruentem & concitantem ad pugnandum.

Circum magnum Pelagontem, Alastoraq; , Chromiumq; ,

Hæmoemq; principem, Biantemq; , rectorem populorum:

Equites quidem primū cum equis & curribus:

Pedites autem à tergo constituit, multosq; & strenuos,

Vallum vt-essent belli: ignauos: a. in medium cœgit,

Agamemnon
Aiaces
adii.

Agamemnon
Nestorē
adii.

Οφρα ηγει εν εθειωρ τις αναγκαιη πολυμυση.
 Ιπποσιν μὲν πρώτ' ἐπιτελλιτο· τὸς γὰρ ἀνώγει
 Σφὸς ἴππους ἐχήμεν, κηδὲ ἑλκευέσθαι ὀμίλων.
 Μηδ' εἰ τις ἵπποσιών τε ηγεὶ λωρόηφι πεπιθὸς,
 Οἷ' ὅτι πρὸς ἄλλων μιμάτω φέωσι μάχιστα,
 Μηδ' ἀναχωρεῖτω ἀλαπαδόντεροι γὰρ ἴσιδι,
 Ὃς δ' εἰ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὤρ' ὀχίωρ ἔτιρ' ἄρμαδ' ἵκηται,
 Ἐγχεὶ ἀρεξάδω' ἵπειν πολλὸν φηρτερον ὄντις.
 Ὡς ηγεὶ οἱ πρῶτεροι πόλιος ηγεὶ τάχι' ἐπίρδου,
 Τίνδε νόον ηγεὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐχούσθ.

Ὡς ὁ γέρον ὠφρως, πάλαι πολέμων ἐν εὐδῶς·
 Καὶ τὸν μὲν γήθοσεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔταξ' ἰσχυρότατος προσκόσασα,

Ὡ γέρον, εἴδ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν φιλοισιν,
 Ὡς ται γόναδ' ἔπειτο, βίη δέ ται ἐμπεδ' ἔην.
 Ἀλλὰ σὺ γῆρας τέθεικε ὁμίλον' ὡς ὄφρα τις
 Ἀνδρῶν ἄλλ' ἔχειν, σὺ δ' ἡ κροτόροισι μετάναι.

Τὸν δ' ἠμείβετο ἔπειτα γηρῶν ἵπποτα νέστωρ,
 Ἀφείδην, μάλα μὲν κεν ἔγωγ' ἰθιλοίμην ηγεὶ αὐτὸς
 Ὡς ἔμεν ὡς ὅτε δῖον ἔρ' οὐδ' ἀλίωνα λυαίνετα·
 Ἀλλ' ἔπως ἅμα πάντα δῖοι δόσαν ἀνδρῶπιουσιν.
 Εἰ τότε κέρ' ἔλα, νυὸ αὐτέμιν γῆρας ἱκάνει·
 Ἀλλὰ ηγεὶ ὡς, ἵπποσιν μετίεσμαι, ἢ δ' ἡλεσέω
 Βελῆ ηγεὶ μύδοισι. τὸ γὰρ γέρας ὄβρι γρόνταμ.
 Αἰχμᾶς δ' αἰχμᾶσσοι νεώτεροι, ὅτι δ' ἑμῶσ
 Ὀπλήτ' ἔροι γυγᾶσσι, πεποιθασίμ τε βίηφι.

Ὡς ἔφατ' ἀφείδης δ' ἡ παρῶχετο γυθῶσων ἑλῶρ.
 Εὐρ' ὄρον πετιῶσ μὲν ἰδὼν πλῆξ ἵππων
 Ἐσάτ' ἀμφὶ δ' ἀδλωαῖσι μύστωρ δὲ αὐτῆσ·
 Αὐτὰρ ὁ πλοσίον εἰσήκει πολύμητις ἰδὼσ ὄντις,
 Παρ' ἧ, λυφαλλῶων ἀμφὶ σίχθ' ἐν ἀλαπαδναῖσ
 Ἐσασαν· ὃ γὰρ πῶσ φιν ἀνέειτο λαὸς αὐτῆσ,
 Ἀλλὰ θέον σωσροίμεναι ἰνῶτω φάλαγγθ
 Τρώων δ' ἵπποδάμων ηγεὶ ἀχαιῶν· οἷ δ' ἡ μόνον θ
 Ἐσασαν ἵπποτι πύργ' ἀχαιῶν ἄλλ' ἵπποδάμων,
 Τρώων ὀρμῶσει, ηγεὶ ἀφείδων πολέμοιο.
 Τὸς δ' ἰδὼν νέετασεν αἴαξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,

Vt eti
 Equit
 Suos
 Ne au
 Solus
 Neq;
 Quic
 Halta
 Sic &
 Hanc
 Ita fen
 Et hoc
 Et ipso
 O f
 Sic te
 Sed te
 Viroru
 Hui
 Attride
 Sic effi
 Sed nu
 Si tun
 Verun
 Confli
 Haltas
 Minor
 Sic
 Inueni
 Stante
 Sed hi
 Iuxta
 Staban
 Sed re
 Troian
 Staban
 In Tro
 Hos a

Vt etiam non volens quis necessitate pugnaret.
 Equitibus quidem primùm mandabat: hos enim iussit
 Suos equos continere, neq; obuersari inter turbam,
 Ne autem quis equitandi peritia, & virilitate fretus,
 Solus ante alios properet cum Troianis pugnare,
 Neq; retrocedat: imbecilliores enim eritis.
 Quicumq; a. vir à suo curru ad alienos currus peruenerit,
 Halta porrigat (i. pugnet) quoniam multò melius sic.
 Sic & maiores vrbes & muros destruebant:
 Hanc mentem & animum habentes in pectoribus.
 Ita senex adhortabatur, iam diu militia bene peritus.
 Et hoc quidem lætatus est viso rex Agamemnon
 Et ipsum clamans verbis velocibus allocutus est,
 O senex, vtinam sicut animus est in pectoribus charis,
 Sic te genua sequerentur, robur autem tibi firmum esset.
 Sed te senectus cōficit æquè molesta omnibus: vtinā quis
 Virorum alius haberet: tu autem iunioribus interessēs.
 Huic respondit postea Gerēnius eques Nestor:
 Atride, valdè quidem ego vellēm & ipse
 Sic esse, vt quando diuum Ereuthalionem interfeci.
 Sed nullo modo simul omnia dii dederunt hominibus.
 Si nunc iuuenis eram, nunc rursus me senectus inuadit:
 Veruntamen & sic equitibus interero & adhortabor
 Consilio & verbis. hoc enim decus est senum.
 Haltas autem vibrabunt iuniores, qui me
 Minores nata sunt, confiduntq; viribus.
 Sic dixit: Atrides autem præteribat lætus animo.
 Inuenit filium Petei Menestheum equitem
 Stantem: circum autem Athenienses periti belli.
 Sed his propè stabat prudens Vlysses.
 Iuxta autem, Cephaliensium cum turmæ non imbecillæ
 Stabant: nondum. n. ipsorum copiæ exaudierant clamorem:
 Sed recenter concitata mouebantur phalanges
 Troianorumq; equitum & Græcorum: hi. v. expectantes.
 Stabant, quando turma Achiuorum alia adueniens
 In Troianos rueret, & inciperent bellum.
 Hos autem videns, obiurgauit rex virorum Agamemnon,

Nestor
ris verba
ad Agamemnonem
incens.

Καί σφ' εας φωνήσας, ἵπια π' ἵβριστα προσκύδα,
 Ω γῆ πικρῶ διοφρῖ⊙ βασιλῆ⊙,
 Καὶ σὺ λαοῖσι δόλοισι λυκαομένε, λερ θαλαίφρον,
 Τίσι καταπίσασον ἴδ' ἀφίεται, μίμνῃ δ' ἄλλος;
 Σφῶν μὲν τ' ἴπιοι μετὰ πρώτοισιν ἴοντες
 Εσάμην, ἤδη μάχης πωστέρης ἀντιβόλοισαι.
 Πρώτα γὰρ ἡγεῖ δαυτὸς ἀναβέβρον ἱμάιο,
 Οππότε δάατα γόρσοισιν ἐροπίσειμην ἀχαιοί.
 Ἐνθα φίλ' ἐπ' ἅλια ἕρπαι ἡμῶναι, ἤδη κύπελλα
 Οἶνος πινόμεναι μελινδῆ⊙, ἔφρ' ἰβιλιτων
 Νῦν δὲ φίλος χ' ἄρωπι, ἡγεῖ εἰ δόνα πύργοι ἀχαιῶν
 Ὑμέων προπαροῖδε μαχότατο νηλεῖ χαλκῶ.

Τὸν δ' ἄρ' ἑσώδρα ἰδὼν προσέφη πολυμήτις Ὀδυσσεύς,
 Αφείδην, πόσιν σε ἴπ⊙ φύγῃ ἴρμ⊙ ὀδόντων;
 Πῶς δὲν φῆς πολέμοιο μελιεμῆν, ἐππὶτ' ἀχαιοί
 Τρωσῶν ἴπποδάμοισιν ἰγείρομεν δέξω ἀρῆα;
 Οφεία λῶ ἰδὲ κούδα, ἡγεῖ δὲνχ' τοῖτ' ἀμῆλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μυχότα
 Τρώων ἰπποδάμων, σὺ ἢ ταῦτ' ἀνιμῶλια βάσεις,
 Τὸν δ' ἴπιμεδήσας προσέφη κρείων ἀγαμέμνων,
 Ως γνῶ χωρομένοιο, πάλιν δ' ἔγι λάστο μῦθον,
 Διογχεῖς λαοπτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύς,
 Οὐ τί σε νεκρῶν περιώσοιμ, οὔτε κελδῶ.
 Οἶδα γὰρ ὅς τοι θυμὸς σφῖ σφῆδισι φίλοισιν
 Ἠπια δόνα οἶδε, τὰ γὰρ φρονέεις ἄτ' ἐγώ φρ.
 Ἀλλ' ἰδὲ ταῦτα δ' ἐπίδρα ἀρεστέμῃθ', ἔτι λακὸν πῶς
 Εἴρηται' τὰ ἢ πάντα θεοὶ μεταμῶλια δέξιν.

Ως εἰπὼν, τὸς μὲν κλισσ' αὐτῶ, βῆ ἢ μετ' ἄλλος*
 Εὔρε ἢ τυδῆ⊙ ἦορ ἑσέρθνομορ διομῆδεια
 Εσθότ' ἴμ δ' ἴπποισι ἡγεῖ ἀρμῆσι λοπλητοῖσι
 Παρ δὲ οἱ ἐσθῆσι ἀφῆλ⊙ λαπαρῆσι⊙ γῆς.
 Καὶ μὲν τὸν νεκρῶν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων,
 Καί μιν φωνήσας, ἵπια π' ἵβριστα προσκύδα,
 Ὡμοι τυδῆ⊙ γῆ δαίφρον⊙ ἰπποδάμοιο,
 Τί πῶσας; τί δ' ἐπιπῶσεις πολέμοιο γιφύσας;
 Οὐ μὲν τυδῆι γ' ὦδε φίλον πῶσας ἴμην ἦσιν,
 Ἀλλὰ πῶς πρὸ φίλων ἱταρῶν θνήσισι μαχέσασαι

Etip
 O
 Etru
 Cur
 Vos
 Con
 Prim
 Qua
 Tun
 Vini
 Num
 Vos
 H
 Atric
 Quo
 In T
 Vide
 Tele
 Troi
 Hun
 Post
 Gen
 Neq
 Scio
 Miti
 Sed
 Diet
 S
 Inue
 Stan
 Apu
 Et h
 Et ip
 F
 Cur
 Non
 Sed

Et ipsos vociferans verbis velocibus allocutus est:

O fili Petei à-Ioue-nutriti regis,
 Et tu malis dolis instructe, astute,
 Cur trepidantes absceditis, expectatis autem alios?
 Vos quidem conueniebat inter primos existentes
 Consistere, & pugnae ardenti occurrere:
 Primi enim conuiuium auditis meum,
 Quandocunq; conuiuium proceribus paremus Achiui:
 Tunc amicè assatas carnes edere, & pocula
 Vini bibere suavis, quam diu uolueritis.
 Nunc. v. libèter uideretis, etiamsi decem turmae Achiuorum
 Vos ante pugnarent saxo ferro.

*Agamemnon
 Menon
 Mene-
 sthem
 obiuro
 gal.*

Hunc. a. toruè intuitus allocutus est prudens Vlysses:
 Atride, quale tibi uerbum fugit ex septo dentium?
 Quomodo dicis à bello cessare (nos,) quando Achiui
 In Troianos equites concitamus acutum Martem?
 Videbis si uolueris, & si tibi hæc curæ sint,
 Telemachi dilectum patrem antesignanis permixtum
 Troianorum equitum: tu autem hæc uana ducis.
 Hunc uerò arridens allocutus est rex Agamemnon,
 Postquã cognouit iratum. rursus. a. hic retractauit sermonẽ.
 Generose Laertiade, ingeniose Vlysses,
 Neq; te accuso præter-decens, neq; (tibi) impero.
 Scio enim quod tibi animus in pectoribus charis
 Mitia consilia nouit. eadem enim sentis quæ & ego.
 Sed uade, hæc. a. posthac placabimus si quid perperam nunc
 Dictum est: hæc autem omnia Dij irrita faciant.

*Vlysses
 Agamemnoni
 responsa
 det.*

Sic locutus, hos quidem reliquit illic: iuit autem ad alios.
 Inuenit autem Tydei filium magnanimum Diomedem
 Stantem inter equos & currus compactos,
 Apud autem ipsum stabat Sthenelus Capanei filius.
 Et hunc quidem obiurgauit conspiciatus rex Agamemnon.
 Et ipsum vociferans verbis velocibus allocutus est:

*Agamemnon
 Diomedem
 obiurgat.*

Hei mihi Tydei fili prudentis bellacis,
 Cur Trepidans: cur & circumspicis belli transitus?
 Non quidem Tydeo ita gratũ (i. consuetum) timere erat,
 Sed multò ante dilectos socios cum hostibus pugnare:

i 3 Sicat

Ως φάσαν οἱ μιν ἰδόντο πονοῦμενον· ἔ γαρ ἔγνω
 ἦντις, ἐδὲ ἰδον· πῆρι δ' ἄλλων φασὶ γρηῃδαί.
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτ' ἐρ πολέμω ἐσθλὴ μινύλας
 Ζεῦ· ἀμ' ἀντίβω πολωακίμῳ λαῶν ἀγέρον,
 οἳ ῥα τοῖ ἔσρα τέωνβ' ἰδὰ πρὸς τέχρα θήβης,
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόουζο κλειτὸς ἡδινέρες.
 οἳ δ' ἴθιλον δόμωζα, καὶ ἐπῆνοιρ ὡς ἐκείνορ.
 ἀλλὰ ζόνε ἴφρ' ἴφρ', παραίσια σήματ' αἰφάινωμ.
 οἳ δ' ἔπα σὺν ὤχοντο, ἰδὲ πρὸ δόδ' ἔγρ' οἴσθ,
 Ἀσπὲρ δ' ἴνοισ βαδύχοινορ, λιχεπίλω.
 ἐνθ' αὐτ' ἀγγυλίλω ἐπὶ τυδὴν σάλαν ἀχαιοί,
 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέμω ἢ νηχόσατο καδ μένωας
 Δαυνομέδωσ λατὰ δῶμα βίνο ἰτιουκλέης.
 πρὸ δόδ' εἰ νῆσ πρὸ ἰωμ ἰππικλάτα τυδόνε
 τάρβει μούθ' ἰωμ πολέωι μετὰ καδ μείωισιν.
 ἀλλ' ἐγ' ἀεθλοῦσιν προκαλίβρο· πᾶντα δ' ἐφίκα
 Ρηϊκίωσ· τοῖν οἱ ἐπὶ ῥέθ' ἦσρ ἀδών.
 οἳ ἢ χρονοσάμνοι καδ μείωι κρητόροβ' ἴππων
 Ἀψ' ἀνβ' χρομῶν πυκινὸν λῆχον ἔσαν ἀγοντὸβ',
 κέρωσ πρητήνοισ' ἀδὸν δ' ἠγύτοροβ' ἦσαν,
 Μαίωμ αἰμονόκωσ ἐπίσικη· ἀδωάτοισιν,
 γίωσ τ' αὐτοφόνωο μζνεπίλ' ἔμω· λυκοφόντωσ·
 τυδόνε· μζή καὶ τοῖσιν ἀεικία πύττωμ ἴφρ' ἴφρ'.
 Πᾶντασ ἐπίφν', ἔνα δ' οἴωμ ἰεὶ οἰκὸν δε νηαδαί.
 Μαίον' ἀφα πρὸ ἰκω, διῶμ τζάνασι πωθήσασ,
 τοῖσ' ἔλω τυδόνε αἰτόλι· ἀλλὰ τὸμ ἦδμ
 γένωτο ἔο χέρεα μάχῃ, ἀγορῃ δὲ τ' ἀμείνω.
 Ωσ φάτο. τὸμ δ' ἔτι προσέφη κρατερόσ διεμῶδωσ,
 Αἰδεσθᾶσ βασιλῆ· ἰνιπλῶ αἰδούωσ·
 τὸμ δ' ἦοσ λαπακῆ· ἀμείψατο λυδαλίμωσ,
 Ἀτρεῖδην, μὴ ψύδ' ἰπ' ἰσάμωμ· σάφα εἰπῆρ.
 Ἡμᾶσ τοι πατέρωμ μζγ' ἀμείνονὸβ' δυχέμωδ' ἄνω.
 Ἡμᾶσ καὶ θύβησ ἔδ'· ἔλαμζω ἰπ' ἰππύλοισ,
 Γαυρότερομ λαῶμ ἀγαγόντ' ἔσθ' τᾶχ· ἀφείωμ,
 Γαυρόμζω τοι ῥάεσι διῶμ καὶ σῶωσ ἀρωγῃ.
 Κᾶνω ἢ σφειτέρωσιν ἀταδάλωσιν ἰδόντο.
 Τῷ μὲ μοι πατέρωσ πῶδ' ὁμοίω ἴνθω τιμῃ.

Sicu
 Occ
 Cert
 Hosp
 Qui
 Et va
 Hi. a
 Sed h
 Hi a
 Ad A
 Tun
 Sed h
 Con
 Tun
 Tim
 Sed
 Facil
 Hi a
 Retr
 Iuue
 Mac
 Filiu
 Tyd
 Om
 Moc
 Tali
 Gem
 Si
 Reu
 Ei au
 A
 Nos
 Nos
 Pau
 Fret
 Illi
 Ideo

Sicut dixerunt qui eum viderunt laborantem. non. n. ego
 Occurri, neq; vidi: excellentē verō prae ceteris dicūt fuisse,
 Certē etenim sine exercitu intrauit Mycenās
 Hospes cum diuino Polynice copias congregans,
 Qui tunc militabant sacra ad mœnia Thebarum:
 Et valdē supplicabāt (*Myccens.*) vt darēt inclytos auxi-
 Hi. a. volebāt dare, & probabāt sicut iubebant. (*liarios.*)
 Sed Iupiter auertit, sinistra prodigia ostendens.
 Hi autem postquam abierunt, & in via progressi sunt,
 Ad Asopū (*flu.*) venerūt, altos iuncos-habētē, herbosum.
 Tunc rursus legatum Tydeum miserunt Achiui.
 Sed hic iuit. multos. v. inuenit Cadmiensēs (*i. Thebanos.*)
 Conuiuantes in domo potentiae Eteocleae.
 Tunc neq; hospes existens equitandi-peritus Tydeus.
 Timebat, solus existens multos inter Cadmiensēs.
 Sed is ad-certandum prouocabat: quēlibet autem vincebat
 Facile. talis ei auxiliatrix erat Minerua.
 Hi autem irati Cadmei stimulatōres equorum,
 Retrocedenti densas insidias locauerunt ducentes
 Iuuenes quinquaginta: duo autem ductores erant,
 Mæon Hæmonides par immortalibus,
 Filiusq; Autophoni manens-in-bello Lycophontes.
 Tydeus quidem & his duram mortem intulit:
 Omnes interfecit, vnum. v. solum misit vt domum rediret:
 Mœona utiq; præmisit, Deorū signis parens,
 Talis erat Tydeus Aetolius: sed filium
 Generauit se ipso peiorem pugna, concione autem meliorē.
 Sic dixit. hunc. v. nihil allocutus est fortis Diomedes,
 Reueritus regis obiurgationem venerandi.
 Ei autem filius Capanei respondit illustris:
 Atride, ne mentiaris, cum-possis vera dicere.
 Nos quidem patribus longē fortiores gloriamur esse.
 Nos etiam Thebarū sedē expugnauius septem-portarū,
 Pauciorē exercitū ducētes sub murum Marti-sacrum,
 Freti signis Deorum & Iouis auxilio.
 Illi autem proprijs improbitatibus perierunt:
 Ideo, ne mihi patres vnquam in pari ponas honore.

*Sibeneo
 lus A-
 gamema
 noni as
 sperius
 respon-
 det.*

Τὴν δ' ἀρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κραττοῖς Διομήδης,
Τίτλα, σιωπῆ ἦσο, κίμω δ' ἐπιπάθο μύθω.

γρ. ἰασι-
ται,

Οὐ γὰρ ἔγω νηυσὶ ἀγαγόμενοι ποικυλὴ καῖω
Οἰσθῶντι μάχεσθαι ἰθνημίδης ἀχαιοῖς.

Τὼτω μὲν γὰρ ἴωδ' ἀμ' ἐψεται, εἰ κεν ἀχαιοὶ
Τρώας Διόσσοισιν ἴωσι τε ἰλιον ἰλιῶν.

Τὼτω δ' αὖ μίγα πρὸ δ' ἀχαιῶν δηωδύτων.
Ἀλλ' ἄγε δή, καὶ νῦν μελώμεθα δόειδ' ἀλκῆς

ἢ ῥα, καὶ δὲ δόχων σὺν τούχοισιν ἄλτο χαμῶζε.
Δανίω δ' ἴβραχε χαλκὸς αὐτὶ σῦδισιν ἀνακτῶ

Ορτυμύδης· καὶ κεν ταλασίφρονα πρὸ δέειδ' ἄλκην.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπ' αἰγιαλῷ πολυηχίῃ ἰνύμα θαλάσσης

Ορρυτ' ἐπασσύνθρον βεφύρς ὑποινύσασα,
γρ. μὲν
τι Ρύντω* μὲν τὰ πρῶτα ἰορύσεται, αὐτὰρ ἴπειτα

Χέρσω ρηγυμύθων μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἀκρω
Κυρτέρην ἰὸν κορυφῶσαι, ἄποπτύει δ' ἄλκῃς ἀχαιῶν

Ὡς τίτ' ἐπασσύνθρα δαναῶν κίνωτο φάλαγγος
Νοτιέμῃος πόλιμόν δέ· ἴωδ' ἴωσι ἴωσι

Ἡγιμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκλῶ ἴωσι, (οὐδέ κεν φαίης
Τῶσων λαὸν ἴπειθαι ἔχοντ' ἐπ' ἴωσι αὐδῶν)

Σιγῆ δειδιότις σημαίνερας· ἀμφὶ δέ πῶσι
Τούχια ποικίλ' ἰασι, τὰ ἐμῶν ἐσχευήσο.

Τρῶες δ' ὄσ' ἴωδ' πολυπάμμον· αὐδῶς ἐπ' αὐτῶ
Μυρία ἐσθῆσσι ἀμὶ γέμει γάλα λυθῶν,

Ἀσχεὶς μιμακίαι, ἀνδρῶσσι δ' ἴωσιν ἀρνῶν.
Ὡς ῥῶον ἀλαγτὸς ἀνὰ στρατὸν ἀρῶν ὀρύσει.

Οὐ γὰρ πᾶστων ἦεν ἴμῳ δρόσ', δδ' ἴω γῆρως,
Ἀλλὰ γλῶσ' ἐμίμῃσιν, πολὺ κλυτὴ δ' ἴωσιν ἀνδρῶν.

Ὀρσε ἢ τὸς μὲν ἄρως, τὸς ἢ γλαυκῶπις ἀδλίω,
Δαίμῃ τ' ἴω φέβ' ἠεὶ ἴωσι ἀμοτορ μιμακίαι.

Ἀρε· αὐδρῶσσι ποικυλῆσιν ἴωσιν τε,
Ἡτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσεται, αὐτὰρ ἴπειτα

Οὐρανῷ ἐσθῆσιν κάρη, καὶ αὐτὶ χθονὶ βαίει·
Ἡ σφιν κῆ τὸ τε νῆσιν· ἐμῶν ἴωσιν ἴωσιν.

Ἐρχομένη κατ' ὀμιλον, ὀφίλλῃσσι σῶνον ἀνδρῶν.
Οἱ δ' ὅτι δέ ρ' ὄσ' χέρσω ἴωσιν ἴωσιν ἴωσιν.

Σιῶ ρ' ἴωσιν ἴωσιν, σὺν δ' ἴωσιν κῆ μὲν ἀνδρῶν

Χαλκιδῶν

Hunc
O amico
Non emi
Hortant
Hunc et
Troian
Hic.a.r
Sed age
Dixi
Horribi
Concita
Sicut au
Sicut a
(In) p
(Ad)
Turgid
Sic tunc
Contine
Ducum
Tantum
Silentio
Arma o
Troiani
Innume
Contine
Sic Tro
Non.n.
Sed ling
Instigab
Terror
Martis i
Quæ p
(in)
Quæ ip
Gradie
Hi.a
Comm

Hunc.a.torū intuitus allocutus est fortis Diomedes, *Diome-*
 O amice,tacitus sede,meoq; acquiesce sermoni: *des Sche*
 Non enim ego succenso Agamemnoni pastori populorum, *nelū oba*
 Hortanti ad pugnandum bene-ocreatos Achiuos, *iurgat.*
 Hunc etenim gloria simul sequetur,si Achiui
 Troianos debellarint,ceperintq; Ilium sacrum.
 Hūc.a.rursus magnus dolor (*consequetur,*) Achiuis cæsis.
 Sed age,& nos duo curemus strenuam fortitudinem.

Dixit,& ex curru cum armis salijt in terram.
 Horribiliter autem sonabat æs circa pectora principis.
 Concitati:& vel fortem etiam timor cepisset.
 Sicut autem quando in littore multisono fluctus maris
 Concitatur creber,Zephyro submouente:
 (*In*) ponto quidem primū attollitur,sed postea
 (*Ad*) terram fractus multū fremit,à summitate autem
 Turgidus existens erigitur:expuit autem maris spumam:
 Sic tunc densæ Danaorum mouebantur phalanges
 Continuo ad bellum:imperabat autem suis vnusquisq;
 Ducum.alij autem quietè ibant : (neq; dixisses
 Tantam multitudinem sequi,habètem in pectoribus vocè,)
 Silentio reueriti Duces,circum autem omnes
 Arma ornata splendebant,quib.in duti ordine-procedebant.
 Troiani verò sicut oues locupletis viri in caula
 Innumera stant,dum-mulgentur lac album,
 Continuo balantes,audita voce agnorum:
 Sic Troianorum clamor per exercitum latū excitatus est.
 Non.n.omnium erat vna vociferatio,neq; vna vox
 Sed lingua mista erat:ex-multis-locis-cōtlocati.n.erant viri.
 Instigabat.a.hos quidem Mars,illos.a.cæsa Minerua,
 Terrorq;,& Fuga,& Contentio inexplēbiliter furens,
 Martis homicidæ soror sociaq;
 Quæ parua quidem primū attollitur:sed postea
 (*In*) cœlo firmavit caput,& super terram ingreditur:
 Quæ ipsis & tunc litè vtrinq;,perniciosam iniicit in medio
 Gradiens per turbam,agens gemitum virorum,
 Hi.a.quando iam in locum vnum coëntes venerunt,
 Commiserunt scuta,simul & lanceas & robora virorum.

Agnio
nis inceps
sus.

Χαλκιοβυρήνων ἀτὰρ ἀσπίδ' ὀμφαλίεσσα
 Ἐπλήτ' ἀλλήλοισι, πολὺς δ' ἔρμυα γλῶσσι δόρυες.
 Ἐνθα δ' αἶμ' οἰμωγῇ τε καὶ δυχρῶν πύλιν ἀνδρῶν,
 Ὀλλύωται τε καὶ ἑλλυμένωμ' ἔρι δ' αἵματι γαῖα.
 Ὡς δ' ὅτι χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ἄρισφι βένοντο·
 Ἐς μισογάγειον συμβάλλειτον ἴβριμαρ ὕδωρ
 ἔρυσθ' ἰκ' μεγάλων, ἡοίησ' ἰσοδὶ χαράδρην,
 Τῶν δέ τι πλῆσι δέπορ γ' ἄρισφι ἔκλυε ποιμῶν.
 Ὡς τῶν μισογελῶν γρηγοτο ἰαχὴ τε φέβ' τε.
 Πρῶτ' δ' ἀντίλοχ' τρώων ἔλεμ' ἀνδρῶν κορυψέων
 Ἐσθλὸν ἰνὶ προμάχοισι θαλυσιάδ' ἑλ' ἔχιστολον,
 Τὸν β' ἴβαλε πρῶτ' κέρυθ' φάλαρ ἰπποδασείης,
 Ἐρ' ἢ μισῶν πῆξε, περσοὶ δ' ἀρ' ὄστρον ἔσω
 Λιχμῶ χαλκείῃ τὸν ἢ σκότ' ἴα' ἐκάλυψε,
 Ἡεκε δ' ὡς ὅτι πύργ' ἰνὶ κρατερῇ ὕμηνη.
 Τὸν ἢ πρὸν ἴα ποδῶν ἔλαβε ἑρῆων ἑλεφάντων
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς ἀβάντων
 Ἐλεμ' ἴα' ἐκ βελίων πελημῶν, ἴφρα τάχιστα
 Τεύχεα σολήσει μίνωθα δέ οἱ γρήβ' ἔρμυ.
 Νικρὸν γὰρ β' ἄρυστα ἰδῶν μεγάθυμ' ἀγέων,
 Πλοῦρα, τὰ οἱ μύθευσι παρ' ἀσπίδ' ἔβριφα σέβη,
 Ὀβησε ξυσῶ χαλκίρεϊ, λῦσε ἢ γῆα
 Ὡς τ' ἢ λίπε θυμὸς ἰπ' αὐτῶ δ' ἄργον ἐτύχθη
 Ἀργαλέων φρῶν καὶ ἀχαιῶν οἱ ἢ, λῦνοι ὄσε,
 Ἀλλήλοισι ἰπέρσσαν, ἄνυρ δ' ἀνδρ' ἰδ' νοπάλισσ',
 Ἐνδ' ἴβαλ' ἀνδριμῶν ὕμ' τελαμώνι αἴας
 Ἠΐεον, θαλερὸν, σιμοείσιον, ἔμ ποτε μήτηρ
 Ἰλιδον κατιῶσα, παρ' ἔχθησι σιμόφρ' ἔ
 Γόνατ' ἰπ' ἄρα τοκδοσιμ' αἶμ' ἴσπετο μῆλα ἰδ' ἰδα'
 Τοῦνκά μιν ἡλάτορ σιμοείσιον ἰδ' ἔ τοκδοσι
 ὄριπ' ἴα' φῖλοισ ἀπιδωκε, μινωδάδ' ἔ δέ οἱ αὐτῶ
 Ἐπλήτ' ἴα' αἴαντ' ἔ μεγαθύμ' δερε δακρυῖτι.
 Πρῶτερ γὰρ νιν ἰούτα βάλει σῆθ' ἔ, παρὰ μαζον
 Δεξιὸν ἀντιρῶν ἢ λι ὕμ' χαλκίον ἔχθ' ἔ
 Ἠλιδον δ' ἔ φ' νοήσιον χαμῶ πῖσση, αἴγειρ' ἔ ὄσε,
 Ἡ β' ἄτ' ἔ φ' ἐκλυθ' ἔλεμ' ἔ μεγάλοισι πρὸν ἴα
 Δείπ' ἔτ' ἄρτι οἱ ἴσ' ἔ φ' ἀρετάτη πεφύσσει

7φ. 0 fi-
 πῖρα

Aere-jo
 Approp
 Tunc v
 Perden
 Sicut qu
 In conu
 Canalib
 Horum
 Sic ijs c
 Primus
 Strenu
 Quem p
 Inq; fro
 Cuspis
 Cecidit
 Hunc a
 Calcho
 Subtrax
 Arma p
 Cadaue
 Latera,
 Vulnera
 Sic hum
 Ardua T
 In se inu
 Tunc p
 Adoles
 Ab Ida
 Peeperit
 Propter
 Nutrica
 Fuit, ab
 Primum
 Dexter
 Penetr
 Quae in
 Plana: f

Aere-loricatorum: sed scutu vmbilicata
 Appropinquabant inuicem: multus. a. tumultus coortus est:
 Tunc verò simul eiulatus & iactantia erat virorum
 Perdentium & pereuntium: fluebat. a. sanguine terra.
 Sicut quando torrentes fluuij de montibus fluentes
 In conuallem conferunt impetuofam aquam
 Canalibus ex magnis concauum intra alueum:
 Horum autem procul fragorem in montibus audit pastor:
 Sic ijs commixtis erat clamorq; fugaq;
 Primus. a. Antilochus Troianorum interfecit virū armatū.
 Strenuum inter antefignanos Thalyfiadem Echeolum:
 Quem percussit primus geleæ in conum equisetæ,
 Inq; frontem fixit (*lanceam*;) penetrauit autem os intra
 Cuspis ferrea, hunc autem tenebræ in oculis cooperuerunt:
 Cecidit autem sicut quando turris in forti pugna.
 Hunc autem stratum pedibus prehendit rex Elephenor
 Calchodontiades, magnanimorum dux abantium:
 Subtraxit autem ex telis cupidus, vt quamprimū
 Arma prædaretur: paululum autem ei fuit conatus:
 Cadauer enim trahentem videns magnanimus Agenor,
 Latera, quæ ei procumbenti apud scutum extra-apparebāt,
 Vulnerauit hasta ferrea, soluit autem membra.
 Sic hunc quidem deseruit anima: ob id. a. pugna coorta est
 Ardua Troianorum & Archiuorum, hi autem lupi sicut
 In se inuicem irruerunt: vir autem virum occidebat.
 Tunc percussit Anthemionis filium Telamonius Aiax
 Adolescentem florentem, Simoisium, quem olim mater
 Ab Ida descendens, ad ripas Simoëntis
 Peperit, cum parentes simul secuta esset, oues vt videret:
 Propterea ipsum vocabant Simoisium, neq; parentibus
 Nutricationis- præmia charis reddidit: breuis. n. ei atas
 Fuit, ab Aiace magnanimo lancea interfecto.
 Primum. n. ipsum venientem percussit in pectore ad papillā
 Dexteram: ex- aduerso autem per humerum ferrea lancea
 Penetrauit: hic. a. in puluerib. humi cecidit, ceu populus,
 Quæ in humido-loco paludis magnæ nata est
 Plana: sed ei rami in uertice creuerunt:

*Conflis
 tus.*

*Antilo-
 chus E-
 chepolū
 interse-*

cit.

Hanc

Hanc quidem carpentarius micanti ferro
 Excidit, vt orbem rotæ flectedo-conficiat pulchros currus:
 Atq; illa arefcens iacet fluuij ad ripas:
 Talem Anthemidem Simoisium interfecit (racem
 Aiax generofus. (in) hunc.a. Antiphus habens-varium the
 Priamides per multitudinem iaculatus eft acuta lancea:
 Ab hoc quidem errauit, hic.a. Leucum Vlyffis fidum sociũ
 Vulnerauit ad inguen, cadauer aliõ trahentem.
 Cecidit autem iuxta ipfum, cadauer autẽ ei excidit manu.
 Hoc verò Vlyffes valde animum interfecto iratus eft.
 Iuit autem per primam aciem armatus fulgenti ferro.
 Stetira. valde propè iens, & iaculatus eft hafta splendenti,
 Circum fe refpectans. Troiani autem retrocefferunt
 Viro iaculante: hic autem non incaffum fpiculum mifit,
 Sed filium Priami nothum percufsit Democoonta,
 Qui ei ex Abydo venerat ab (armentis) equorum velociũ.
 Hunc Vlyffes amici (caufa) iratus percufsit lancea
 In tempore, hæc autem alterum per tempus penetrauit
 Cuspis ferrea: huius autem oculos tenebræ cooperuerunt.
 Strepitum.a. edidit cadens: fonuerunt.a. arma in ipfo.
 Recefferuntq; antefignani & illuftris Hector.
 Argiui autem valde inclamabant, trahebant.a. cadauera.
 Recta.v. procefferunt multò vltèrius, iratus eft.a. Apollo
 Ex Pergamo defpiciens: Troianos. v. adhortatus eft inela- Apollo
 Ruite equites Troiani, neq; cedite pugna (mans. Troias
 Argiuis, quoniam non illis lapis (eft) corpus neq; ferrum, nos anim
 Vt ferrũ fuflineat incidẽs-corpora, dũ (ipfi) percutiuntur, mat.
 Prætèrea neq; Achilles Theridis filius benecomatæ
 Pugnât: fed ad naues irâ cruciantem-animum concoquit.
 Sic dixit ab vrbe terribilis Deus: fed Achiuos
 Impulit Iouis filia nobiliffima Minerua
 Gradiens per multitudinem, vbi remiffos videret.
 Tunc Amaryncidem Diorem fatum alligauit,
 Saxo.n. vulneratus eft iuxta malleolum afpero
 In tibia dextra: percufsit autem Thracum dux virorum +
 Pitus Imbrafides, qui ex-Aeno venerat.
 Ambos autem neruos & offa lapis afper

Prorfus

Αχει ἀππλοισσιν δ' ἔπι^Ϟ σὺ νονίσει
 Κάπτιον, ἄμφω χεῖρι φίλοις ἑταίροισι πεινάσας,
 Θυμὸν ἀποπνύων δ' ἑπ' ἰπιδραμὸν ὅς ῥ' ἴβαν σὺ πῶ
 Πείρας ἔπα ἢ δαρι παρ' ἑμφαλόν' ἐν δ' ἀρα πᾶσσι
 Χυῖτο χαμαι χαλάδων ἢ ἢ σπῆ^Ϟ δ' ἄρ' ἐκάλυψε.

γρ. δαρι
 κάλυψε.
 γρ. ἀπιο
 σύμνον.

Τὸν ἢ δίας αἰτωλὸς κ' ἐπ' αὐτὸν βάλει δαρι
 Στῆνον ἑστὸν μαζοῖο, πᾶν δ' ἢ πνύσμονι χαλκός.
 Αγχισλον δ' εἰ ἴληθε δίας, ἐν δ' ἑμβομον ἔγχε^Ϟ
 Εσπᾶσσο σθένειο, ἄρ' ἄσασο ἢ ξίφ^Ϟ ἑξέ.
 Τῷ ὄγε γαστέρα τύψε μίσω, ἐν δ' αἰνύσο θυμὸν
 Τούχαι δ' ἐν ἀπ' ἄσασο πρῆσσαν γὰρ ἑταῖροι,
 Θρήκον ἀκρίνομοι, δολιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 Οἱ ἢ μέγαν πρ' ἰνῆα, καὶ ἰφθίμου καὶ ἀγαθόν,
 Ὄσασ ἀπὸ σφείων δ' ἢ χαλαρὸν πικρὸν ἔχον.
 Ὄς τῷ γ' ἐν νονίσει παρ' ἀλλήλοισι τίτασθω,
 Ἡ τοι ὁ μὲν, ἑρμῶν δ' ἑπείων χαλκοχιτώνων,
 Ἡγμῶν δ' ὡλοῖο ἢ πρῆκτόνοιο καὶ ἄλλοι,
 Ἐνθά κεν ὄντι ἔργον ἀνὴρ ἐνόσασο μετ' ἑσθῶν,
 Ὅστις ἑπ' ἄβλη^Ϟ καὶ ἀντά^Ϟ ὄξει χαλκῷ
 Δινοῖο κατὰ μέσων, ἄγοι δ' εἰ παλλὰς ἀθλίω
 Χερὸς ἰλῶσ', αὐτὰρ βελίω ἀπ' ὀρύνοιο ἔρωλῶ.
 Πολλοὶ γὰρ φῶων καὶ ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
 Πρωῖον σὺ νονίσει παρ' ἀλλήλοισι τίτασθω.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η ΕΙ

Ραψωδίας ἑσάτης.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ, ἀδελφεὲς αὐτῷ συλλαμβανόμενος, ἀρίστος,
 καὶ πολλὰς ἀναρᾷ τῶν πολεμίων. τιφύσκει δὲ ἀφροδίτῳ
 κατὰ τῆς χερὸς καὶ ἀρα πατὰ ἑπ' ἑρῶν αἰνέαν δὲ ἑπ' αὐτῷ
 πικρὸν γῆτα λίθον ἀπὸ λῶν Διασῶσε. τληπέλεμ^Ϟ ἢ ἑπὶ σαρπηδέ-
 ν^Ϟ ἀναρᾷται, τῷ ἢ ἀρα φῶν ἐπιπλήτα, ἰάτω ἢ αὐτὸν παύειν δ'
 τῶν δειῶν ἰαφῶς.

ΙΛΙΑ-

Profus
 Decidit
 Animam
 Pirus, v
 Effusa s
 Hūc.
 In pect
 Cominu
 Extraxit
 Eo ille v
 Arma au
 Thraces
 Qui ipse
 Remou
 Sic hi-d
 Scilicet
 Duces:
 Tun
 Quisqu
 Vagaret
 Manu p
 Multi c
 Proni i

ILIA

D IC
 qu
 manu,
 pidi,
 cieur,
 M
 tum me

Prorsus fregit: hic autem supinus in pulueribus
Decidit, ambas manus dilectis socijs pandens,
Animam expirans: hic, a. accurrit qui percusserat
Pirus, vulneravit autem læcea ad umbilicum, omnia verò
Effusa sunt humi intestina, huius. a. tenebræ oculos cõtete-

Hic. a. Thoas Aetolus abeuntē percussit lancea (runt.
In pectore super papillum, fixa est autē in pulmone lancea.
Cominus autem ipsi venit Thoas: & grauem lanceam
Extraxit pectore: eduxit autem ensē acutum,
Eo ille ventrem percussit medium, ademit autem animam:
Arma autem non exiit: circumstabant enim socij
Thracēs comati, longas hastas manibus tenentes,
Qui ipsum magnum licet existentē & fortē & generosum,
Remouerunt à seipsis, hic autem recedens repulsus est.
Sic hi duo in pulueribus propē inuicem extensi sunt:
Scilicet hic quidē Thracum, ille. a. Epiorū ære-loricatorum,
Duces: multi autem circū interficiēbantur & alij.

Tunc non pugnam vir reprehenderit interueniens,
Quisquis adhuc illæsus & inuulneratus acuto ferro
Vagaretur per medium, duceret. a. ipsum Pallas Minerua
Manu prehensens, sed telorum auerteret impetum.
Multi enim Troianorum & Achiuorum die illo
Proni in pulueribus propē inter-se extensi sunt.

ILIADIS HOMERI, AVT V. COM
positionis argumentum.

DIOMEDES, Minerva ei auxiliante, strenuè rem gerit: atque multos interficit hostium. Vulnerat autem Venerem in manu, & Martem in ventre. Aeneam autem ab ipso percussam lapide, Apollo conseruat: Telemachus autem à Sarpedone interficitur, Martem uerò Iupiter increpat: sanas autē ipsum Pæon Doctum medicus,